

Službeni list Europske unije

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 56.

7. rujna 2013.

Obavijest br.

Sadržaj

Stranica

IV. Obavijesti

OBAVIJEŠTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2013/C 260/01

Posljednja objava Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije SL C 252, 31.8.2013.* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2013/C 260/02

Spojeni predmeti C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. srpnja 2013. — Europska komisija (C-584/10 P), Vijeće Europske unije (C-593/10 P), Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske (C-595/10 P) protiv Yassina Abdullahe Kadija, Francuske Republike (Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) — Restriktivne mjere protiv određenih osoba i subjekata povezanih s Osamom bin Ladenom, mrežom Al-Qaida i talibanim — Uredba (EZ) br. 881/2002 — Zamrzavanje sredstava i ekonomskih izvora osobe koja se nalazi na popisu tijela Ujedinjenih naroda — Stavljanje imena te osobe na popis koji se nalazi u Prilogu I. Uredbi (EZ) br. 881/2002 — Tužba za poništenje — Temeljna prava — Pravo na obranu — Načelo učinkovite sudske zaštite — Načelo proporcionalnosti — Pravo na poštovanje vlasništva — Obveza obrazlaganja) 2

HR
**Cijena:
3 EUR**

(Nastavlja se na sljedećoj stranici)

2013/C 260/03

Predmet C-201/11 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 18. srpnja 2013. — Unija europskih nogometnih saveza (UEFA) protiv Europske komisije, Kraljevine Belgije, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske (Žalba — Televizijsko emitiranje — Direktiva 89/552/EEZ — Članak 3.a — Mjere koje je poduzela Ujedinjena Kraljevina u svezi s događajima od velikog značaja za društvo u toj državi članici — Europsko prvenstvo u nogometu — Odluka kojom se mjere proglašavaju usklađenima s pravom Unije — Obrazloženja — Članci 49. UEZ-a i 86. UEZ-a — Pravo vlasništva)

3

2013/C 260/04

Predmet C-204/11 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 18. srpnja 2013. — Fédération internationale de football association (FIFA) protiv Europske komisije, Kraljevine Belgije, Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i Sjeverne Irske (Žalba — Televizijsko emitiranje — Direktiva 89/552/EEZ — Članak 3.a — Mjere koje je poduzela Belgija u svezi s događajima od velikog značaja za društvo u toj državi članici — Svjetsko prvenstvo u nogometu — Odluka kojom se mjere proglašavaju usklađenima s pravom Unije — Obrazloženje — Članci 43. UEZ-a i 49. UEZ-a — Pravo vlasništva)

3

2013/C 260/05

Predmet C-205/11 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 18. srpnja 2013. — Fédération internationale de football association (FIFA) protiv Europske komisije, Kraljevine Belgije, Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i Sjeverne Irske (Žalba — Televizijsko emitiranje — Direktiva 89/552/EEZ — Članak 3.a — Mjere koje je Ujedinjeno Kraljevstvo poduzelo u pogledu događaja od velikog značenja za društvo te države članice — Svjetski nogometni kup — Odluka kojom se mjere proglašavaju kompatibilnima s pravom Europske unije — Obrazloženje — Članci 43. UEZ-a, 49. UEZ-a i 86. UEZ-a — Pravo vlasništva)

4

2013/C 260/06

Spojeni predmeti C-210/11 i C-211/11: Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Cour de cassation — Belgija) — État belge protiv Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11) (Zahtjev za prethodnu odluku — Šesta direktiva o PDV-u — Članak 6. stavak 2. prvi podstavak, točka (a) i članak 13. slovo B točka (b) — Pravo na odbitak — Kapitalna dobra pravnih osoba koja su djelomično dana na raspolažanje upraviteljima tih pravnih osoba za njihove privatne potrebe — Nepostojanje najamnine koja bi se plaćala u novcu, ali se uzima u obzir kao primitak u naravi kod poreza na dohodak)

4

2013/C 260/07

Predmet C-261/11: Presuda Suda (treće vijeće) od 18. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Kraljevine Danske (Povreda obveze države članice — Sloboda poslovnog nastana — Članak 49. UFEU-a — Članak 31. Sporazuma o EGP-u — Ograničenja — Porezno zakonodavstvo — Prijenos imovine u drugu državu članicu — Neposredno oporezivanje potencijalnog kapitalnog dobitka)

5

2013/C 260/08

Predmet C-313/11: Presuda Suda (peto vijeće) od 18. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Republike Poljske (Povreda obveze države članice — Uredba (EZ) br. 1829/2003 — Hrana za životinje — Genetski modificirana hrana — Proizvodnja, stavljanje na tržiste ili uporaba — Nacionalna zabrana koja još nije stupila na snagu)

5

2013/C 260/09

Predmet C-414/11: Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Polymeles Protodikeio Athinon — Grčka) — Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH protiv DEMO Anonyms Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon (Zajednička trgovinska politika — Članak 207. UFEU-a — Trgovinski aspekti intelektualnog vlasništva — Sporazum o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva (TRIPS) — Članak 27. — Predmet patentiranja — Članak 70. — Zaštita postojećih predmeta zaštite)

6

2013/C 260/10

Predmet C-426/11: Presuda Suda (treće vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Supreme Court of the United Kingdom — Ujedinjeno Kraljevstvo) — Mark Alemo-Herron i dr. protiv Parkwood Leisure Ltd (Prijenos poduzeća — Direktiva 2001/23/EZ — Zaštita prava zaposlenika — Kolektivni ugovor primjenjiv na prenositelja i zaposlenika u trenutku prijenosa)

6

2013/C 260/11

Predmet C-499/11 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 18. srpnja 2013. — The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH protiv Europske komisije (Žalba — Zabranjeni sporazumi — Tržište butadienskog kaučuka i stiren-butadienskog kaučuka proizvedenog emulzijskom polimerizacijom — Utvrđivanje ciljanih cijena, dijeljenje kupaca putem sporazuma o nenapadanju i razmjeni poslovnih informacija — Odgovornost za nezakonito postupanje — Diskrečijsko pravo Komisije — Množitelj sa svrhom preventivnog djelovanja — Jednako postupanje)

7

2013/C 260/12

Predmet C-501/11 P: Presuda Suda (peto vijeće) od 18. srpnja 2013. — Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH protiv Europske komisije, Vijeća Europske unije (Žalba — Zabranjeni sporazumi — Tržište instalacija i održavanja dizala i pomičnih stepenica — Odgovornost društva majke za povredu prava kartela koju je počinilo društvo kći — Holding društvo — Program unutarnjeg uskladivanja u poduzeću („Compliance-Programme”) — Temeljna prava — Načelo vladavine prava u okviru određivanja izrečenih novčanih kazni — Dioba vlasti, načela zakonitosti, zabrane retroaktivnosti, zaštite legitimnih očekivanja i subjektivne odgovornosti — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Članak 23. stavak 2. — Valjanost — Zakonitost smjernica Komisije iz 1998.)

7

2013/C 260/13

Predmet C-515/11: Presuda Suda (drugo vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Verwaltungsgericht Berlin — Njemačka) — Deutsche Umwelthilfe eV protiv Bundesrepublik Deutschland (Javni pristup informacijama o okolišu — Direktiva 2003/4/EZ — Ovlast država članica da iz pojma „tijelo javne vlasti” određenog tom direktivom isključi tijela kada ona djeluju u zakonodavnom svojstvu — Ograničenja)

8

2013/C 260/14

Predmet C-520/11: Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Francuske Republike (Povreda obveze države članice — Odluka 2009/726/EZ — Neizvršenje — Uvoz mlijeka i mlijičnih proizvoda — Podrijetlo — Poljoprivredna gospodarstva ugrožena s obzirom na slučajeve spongiformnih encefalopatija — Nacionalne mjere zabrane)

8

2013/C 260/15

Spojeni predmeti C-523/11 i C-585/11: Presuda Suda (treće vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjevi za prethodnu odluku Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe — Njemačka) — Laurence Prinz protiv Region Hannover (C-523/11) i Philipp Seeberger protiv Studentenwerk Heidelberg (C-585/11) (Građanstvo Unije — Članci 20. i 21. UFEU-a — Pravo slobodnog kretanja i boravka — Finansijska pomoć za obrazovanje koja se državljaninu jedne države članice dodjeljuje za studij u drugoj državi članici — Obveza imati prebivalište u državi članici podrijetla najmanje tri godine prije početka studija)

9

2013/C 260/16

Predmet C-621/11 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 18. srpnja 2013. — New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, ranije New Yorker SHK Jeans GmbH protiv Ureda za uskladivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE (Žalba — Prijava za registraciju verbalnog žiga Zajednice FISHBONE — Postupak povodom prigovora — Raniji nacionalni verbalni žig FISHBONE BEACHWEAR — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Uzimanje u obzir dodatnih dokaza koji nisu podneseni u utvrđenom roku — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 42. stavci 2. i 3. i članak 76. stavak 2. — Uredba (EZ) br. 2868/95 — Pravilo 22. stavak 2.)

9

2013/C 260/17

Predmet C-6/12: Presuda Suda (peto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku od Korkein hallinto-oikeus — Finska) — P Oy (Državne potpore — Članci 107. i 108. UFEU-a — Uvjet „selektivnosti” — Uredba (EZ) br. 659/1999 — Članak 1. točka (b) podtočka i. — Postojeća potpora — Nacionalni propis u području poreza na prihod trgovачkih društava — Mogućnost odbitka ostvarenih gubitaka — Nemogućnost odbitka u slučaju promjene vlasništva — Odobrenje izuzeća — Diskrečijska ovlast porezne uprave)

10

2013/C 260/18

Predmet C-26/12: Presuda Suda (četvrt vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Gerechtshof te Leeuwarden — Nizozemska) — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand protiv Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen (Porez na dodanu vrijednost — Šesta direktiva 77/388/EZ — Članci 17. i 13. slovo B točka (d) pod 6 — Izuzeća — Odbitak pretporeza — Mirovinski fond — Pojam „upravljanja zajedničkim investicijskim fondovima“) 10

2013/C 260/19

Predmet C-78/12: Presuda Suda (drugo vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Administrativen sad Sofia-grad — Bugarska) — „Evita-K“ EOOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Direktiva 2006/112/EZ — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Isporuka robe — Pojam — Pravo na odbitak — Odbijanje — Stvarno izvršavanje oporezive transakcije — Uredba (EZ) br. 1760/2000 — Sustav označivanja i registracije goveda — Ušne markice) 11

2013/C 260/20

Predmet C-99/12: Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgija) — Eurofit SA protiv Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) (Zahtjev za prethodnu odluku — Poljoprivreda — Zajednička organizacija tržišta — Uredba (EZ) br. 3665/87 — Izvozne subvencije — Preusmjeravanje robe namijenjene izvozu — Obveza vraćanja za izvoznika — Uskraćivanje od strane nadležnih tijela informacija o pouzdanosti suugovaratelja osumnjičenog za prijevaru — Viša sila — Nepostojanje) 11

2013/C 260/21

Predmet C-124/12: Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Administrativen sad Plovdiv — Bugarska) — AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 168. točka a) i članak 176. — Pravo na odbitak — Troškovi koji se odnose na stjecanje robe i isporuke usluga namijenjenih namještenicima — Namještenici koji su stavljeni na raspolaganje poreznom obvezniku koji traži ostvarenje prava na odbitak, ali koji su zaposleni kod drugog poreznog obveznika) 12

2013/C 260/22

Predmet C-136/12: Presuda Suda (četvrt vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Consiglio di Stato — Italija) — Consiglio Nazionale dei Geologi protiv Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato i Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato protiv Consiglio Nazionale dei Geologi (Članak 267. stavak 3. UFEU-a — Opseg obveze postavljanja prethodnog pitanja za sud zadnje instance — Članak 101. UFEU-a — Etički kodeks strukovnog udruženja koji zabranjuje primjenu tarifa koje ne odgovaraju dostojanstvu struke) 13

2013/C 260/23

Predmet C-147/12: Presuda Suda (peto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku od Hovrätten för Nedre Norrland — Švedska) — ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB protiv Franka Koota, Evergreen Investments AB (Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Nadležni sud — Posebne nadležnosti u „stvarima koje se odnose na ugovore“ i u „stvarima koje se odnose na delikte i kvazi-delikte“) 13

2013/C 260/24

Predmet C-211/12: Presuda Suda (deveto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Corte di Appello di Roma — Italija) — Martini SpA protiv Ministero delle Attività Produttive (Poljoprivreda — Sustav uvoznih dozvola — Uredba (EZ) br. 1291/2000 — Članak 35. stavak 4. točka c) — Jamstva koja se polažu prilikom izdavanja dozvola — Uvozna dozvola — Zakašnjelo podnošenje dokaza njene uporabe — Kazna — Izračun oduzetog iznosa — Uredba (EZ) br. 958/2003 — Tarifne kvote) 14

2013/C 260/25	Spojeni predmeti C-228/12 do C-232/12 i C-254/12 do C-258/12: Presuda Suda (osmo vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjevi za prethodnu odluku Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italija) — Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 i C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 i C-232/12), Wind Telecommunicazioni SpA (C-230/12 i C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 i C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12) protiv Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12 do C-232/12, C-255/12 i C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 i C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12) (Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/20/EZ — Članak 12. — Administrativne naknade propisane za poduzeća iz predmetnog sektora — Nacionalni propis koji operatore elektroničkih komunikacija obvezuje na plaćanje naknade namijenjene pokrivanju troškova rada državnog regulatornog tijela)	14
2013/C 260/26	Predmet C-234/12: Presuda Suda (drugo vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italija) — Sky Italia Srl protiv Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Televizijsko emitiranje — Direktiva 2010/13/EU — Članak 4. stavak 1. i članak 23. stavak 1. — Reklamni spotovi — Nacionalni propis koji za televizijske kuće koje naplaćuju program predviđa manji maksimalni vremenski udio emitiranja koji se može posvetiti oglašavanju od udjela predviđenog za televizijske kuće koje ne naplaćuju program — Jednako postupanje — Sloboda pružanja usluga)	15
2013/C 260/27	Predmet C-252/12: Presuda Suda (treće vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Ujedinjeno Kraljevstvo) — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd protiv Asda Stores Ltd (Žigovi — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 9. stavak 1. točke (b) i (c), članak 15. stavak 1. i članak 51. stavak 1. točka (a) — Razlozi za opoziv prava — Pojam stvarne uporabe — Žig rabljen u kombinaciji s drugim žigom ili kao dio složenog žiga — Boja ili kombinacija boja u kojoj se žig rabi — Ugled)	16
2013/C 260/28	Predmet C-265/12: Presuda Suda (prvo vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Hof van beroep te Brussel — Belgija) — Citroën Belux NV protiv Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersones (FvF) (Članak 56. UFEU-a — Sloboda pružanja usluga — Direktiva 2005/29/EZ — Nepoštena poslovna praksa — Zaštita potrošača — Vezane ponude koje uključuju najmanje jednu finansijsku uslugu — Zabранa — Iznimke)	16
2013/C 260/29	Predmet C-299/12: Presuda Suda (deveto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku od Nejvyšší správní soud — Česka Republika) — Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s. protiv Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát (Zaštita potrošača — Uredba (EZ) br. 1924/2006 — Prehrambene i zdravstvene tvrdnje koje se navode na hrani — Članak 2. stavak 2. točka 6. — Pojam „tvrdnje o smanjenom riziku od neke bolesti“ — Članak 28. stavak 2. — Proizvodi koji nose žig ili zaštićeno ime — Prijelazne mjere)	17
2013/C 260/30	Predmet C-315/12: Presuda Suda (osmo vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Højesteret — Danska) — Metro Cash & Carry Danmark ApS protiv Skatteministeriet (Trošarina — Direktiva 92/12/EEZ — Članci 7. do 9. — Direktiva 2008/118/EZ — Članci 32. do 34. — Kretanje proizvoda koji podliježu trošarini unutar Zajednice — Uredba (EEZ) br. 3649/92 — Članci 1. i 4. — Pojednostavljeni prateći dokument — Primjerak 1. — „Cash & carry“ djelatnost — Proizvodi stavljeni u promet radi potrošnje u jednoj državi članici i držani u drugoj državi članici u komercijalne svrhe ili proizvodi koje nabavljaju fizičke osobe za vlastitu uporabu i same je prevoze — Jaka alkoholna pića — Nepostojanje obveze dobavljača da izvrši provjeru)	17

2013/C 260/31	Predmet C-412/12: Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Republike Cipar (Povreda obveze države članice — Direktiva 1999/31/EZ — Odlagališta otpada — Nastavljanje odlaganja u nedostatku plana sanacije — Obveza zatvaranja odlagališta)	18
2013/C 260/32	Mišljenje 2/13: Zahtjev Europske komisije za mišljenje podnesen na temelju članka 218. stavka 11. UFEU-a	18
2013/C 260/33	Predmet C-250/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Finanzgericht Baden-Württemberg (Njemačka) 7. svibnja 2013. — Birgit Wagener protiv Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen	19
2013/C 260/34	Predmet C-259/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Bundesgerichtshof (Njemačka) 13. svibnja 2013. — Elena Recinto-Pfingsten protiv Swiss International Air Lines AG	19
2013/C 260/35	Predmet C-282/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) 24. svibnja 2013. — T-Mobile Austria GmbH protiv Telekom-Control-Kommission	19
2013/C 260/36	Predmet C-297/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Finanzgericht München (Njemačka) 29. svibnja 2013. — Data I/O GmbH protiv Hauptzollamt München	19
2013/C 260/37	Predmet C-310/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Bundesgerichtshofs (Njemačka) 6. lipnja 2013. — Novo Nordisk Pharma GmbH protiv Corinne Silber	19
2013/C 260/38	Predmet C-319/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2013. podnio Thüringer Oberlandesgericht (Njemačka) — Udo Rätzke protiv S+K Handels GmbH	19
2013/C 260/39	Predmet C-324/13 P: Žalba od 14. lipnja 2013. koju je podnio Fercal — Consultadaria e Serviços, Lda protiv presude Općeg suda (peto vijeće) donesene 10. travnja 2013. u predmetu T-360/11, Fercal — Consultadaria e Serviços protiv OHIM-a — Parfums Rochas (Patrizia Rocha)	19
2013/C 260/40	Predmet C-331/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2013. podnio Tribunalul Sibiu (Rumunjska) — Ilie Nicolae Nicula protiv Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu	19
2013/C 260/41	Predmet C-334/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. lipnja 2013. podnio Bundesfinanzhof (Njemačka) — Nordex Food A/S protiv Hauptzollamt Hamburg-Jonas	20
2013/C 260/42	Predmet C-335/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2013. podnio Scottish Land Court (Ujedinjeno Kraljevstvo) — Robin John Feakins protiv The Scottish Ministers	20
2013/C 260/43	Predmet C-336/13 P: Žalba od 19. lipnja 2013. koju je podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) donesene 10. travnja 2013. u predmetu T-671/11, IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH protiv Europske komisije	20
2013/C 260/44	Predmet C-341/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 24. lipnja 2013. — Cruz & Companhia Lda protiv Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)	20

2013/C 260/45	Predmet C-343/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. lipnja 2013. podnio Tribunal do Trabalho de Leiria (Portugal) — Modelo Continente Hipermercados SA protiv Autoridade Para As Condições de Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)	20
2013/C 260/46	Predmet C-344/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija) 24. lipnja 2013. — Cristiano Blanco protiv Agenzia delle Entrate	20
2013/C 260/47	Predmet C-345/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. lipnja 2013. podnio Supreme Court (Irska) — Karen Millen Fashions Ltd protiv Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd	20
2013/C 260/48	Predmet C-351/13: Tužba od 25. lipnja 2013. — Europska komisija protiv Republike Grčke	20
2013/C 260/49	Predmet C-355/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. lipnja 2013. podnio Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Italija) — Umbra Packaging srl protiv Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia	21
2013/C 260/50	Predmet C-360/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. lipnja 2013. podnio Supreme Court of the United Kingdom — Public Relations Consultants Association Ltd protiv The Newspaper Licensing Agency Ltd i dr.	21
2013/C 260/51	Predmet C-361/13: Tužba podnesena 26. lipnja 2013. — Europska komisija protiv Slovačke Republike	21
2013/C 260/52	Predmet C-362/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Corte suprema di cassazione (Italija) 28. lipnja 2013. — Maurizio Fiamingo protiv Rete Ferroviaria Italiana SpA	21
2013/C 260/53	Predmet C-363/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Corte suprema di cassazione (Italija) 28. lipnja 2013. — Leonardo Zappalà protiv Rete Ferroviaria Italiana SpA	21
2013/C 260/54	Predmet C-364/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. lipnja 2013. podnio High Court of Justice (Chancery Division) (Ujedinjeno Kraljevstvo) — International Stem Cell Corporation protiv Comptroller General of Patents	21
2013/C 260/55	Predmet C-366/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Corte suprema di cassazione (Italija) 1. srpnja 2013. — Profit Investment SIM SpA, in liquidazione protiv Stefana Ossija i Commerzbank AG	21
2013/C 260/56	Predmet C-367/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnijela Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija) 1. srpnja 2013. — Pier Paolo Fabretti protiv Agenzia delle Entrate	22
2013/C 260/57	Predmet C-369/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch (Nizozemska) 1. srpnja 2013. — kazneni postupak protiv N.F. Gielen i dr.	22
2013/C 260/58	Predmet C-378/13: Tužba podnesena 2. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Helenske Republike	23

2013/C 260/59	Predmet C-379/13 P: Žalba koju je 3. srpnja 2013. podnio Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 19. travnja 2013. u predmetu T-51/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) protiv Komisije	23
2013/C 260/60	Predmet C-380/13 P: Žalba od 3. srpnja 2013. koju je podnio Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) donesene 19. travnja 2013. u predmetu T-52/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) protiv Komisije	24
2013/C 260/61	Predmet C-381/13 P: Žalba koju je 3. srpnja 2013. podnio Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) donesene 19. travnja 2013. u predmetu T-53/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) protiv Komisije	25
2013/C 260/62	Predmet C-383/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Raad van State (Nizozemska) 5. srpnja 2013. — M. G., N. R. protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	25
2013/C 260/63	Predmet C-386/13: Tužba podnesena 5. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Republike Cipar	25
2013/C 260/64	Predmet C-391/13 P: Žalba od 8. srpnja 2013. koju je podnijela Helenska Republika protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) donesene 17. svibnja 2013. u predmetu T-294/11, Helenska Republika protiv Europske komisije	26
2013/C 260/65	Predmet C-392/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Juzgado de lo Social de Barcelona (Španjolska) 9. srpnja 2013. — Andrés Rabal Cañas protiv Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial	27
2013/C 260/66	Predmet C-394/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Nejvyšší správní soud (Česká Republika) 11. srpnja 2013. — Ministerstvo práce a sociálních věcí protiv Mgr. K. B.	27
2013/C 260/67	Predmet C-396/13: Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Satakunnan käräjäoikeus (Finska) 12. srpnja 2013. — Sähköalojen ammattiliitto ry protiv Elektrobudowa Spolka Akcyjna	28
2013/C 260/68	Predmet C-405/13: Tužba podnesena 17. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Rumunjske	29
2013/C 260/69	Predmet C-406/13: Tužba podnesena 17. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Rumunjske	29
2013/C 260/70	Predmet C-411/13 P: Žalba koju je 19. srpnja 2013. podnio Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) donesene 14. svibnja 2013. u predmetu T-249/11, Sanco protiv OHIM-a — Marsalman (prikaz pileteta)	30
2013/C 260/71	Predmet C-429/13 P: Žalba Kraljevstva Španjolske od 26. srpnja 2013. na presudu Općeg suda (prvo vijeće) donesenu 29. svibnja 2013. u predmetu T-384/10, Kraljevstvo Španjolske protiv Europske komisije	30

Opći sud

2013/C 260/72	Predmet T-589/10: Rješenje Općeg suda od 4. srpnja 2013. — Just Music Fernsehbetriebs protiv OHIM-a — France Télécom (Jukebox) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Opoziv ranjeg žiga Zajednice — Obustava postupka”)	32
2013/C 260/73	Predmet T-414/11: Rješenje Općeg suda od 8. srpnja 2013. — Nutrichem Diät + Pharma protiv OHIM-a — Gervais Danone (Active) („Žig Zajednice — Prigovor — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)	32
2013/C 260/74	Predmet T-309/12 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 5. srpnja 2013. — Zweckverband Tierkörperfereisteitung protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Uplata doprinosa udruženju javnog prava — Državne potpore — Obveza povrata — Zahtjev za odgodu primjene — Hitnost”)	32
2013/C 260/75	Predmet T-336/13 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 17. srpnja 2013. — Borghezio protiv Parlamenta („Privremena pravna zaštita — Europski parlament — Akt o isključenju zastupnika iz njegovog kluba zastupnika — Zahtjev za odgodu primjene — Očita nedopuštenost tužbe — Nedopuštenost zahtjeva — Nepostojanje hitnosti”)	33
2013/C 260/76	Predmet T-341/13: Tužba podnesena 27. lipnja 2013. — Groupe Léa Nature protiv OHIM-a — Debonaire Trading (SO'BiO étic)	33
2013/C 260/77	Predmet T-344/13: Tužba podnesena 28. lipnja 2013. — Out of the blue protiv OHIM-a — Dubois i dr. (FUNNY BANDS)	33
2013/C 260/78	Predmet T-354/13: Tužba podnesena 4. srpnja 2013. — Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks protiv Komisije	33
2013/C 260/79	Predmet T-355/13: Tužba podnesena 4. srpnja 2013. — easyJet Airline protiv Komisije	34
2013/C 260/80	Predmet T-357/13: Tužba podnesena 5. srpnja 2013. — European Space Imaging protiv Komisije	34
2013/C 260/81	Predmet T-360/13: Tužba podnesena 8. srpnja 2013. — VECCO i dr. protiv Komisije	35
2013/C 260/82	Predmet T-361/13: Tužba podnesena 9. srpnja 2013. — Menelaus protiv OHIM-a — Garcia Mahiques (VIGOR)	35
2013/C 260/83	Predmet T-364/13: Tužba podnesena 12. srpnja 2013. — Mocek i Wenta protiv OHIM-a — Lacoste (KAJMAN)	36
2013/C 260/84	Predmet T-367/13: Tužba podnesena 15. srpnja 2013. — Republika Poljska protiv Europske komisije	36
2013/C 260/85	Predmet T-368/13: Tužba podnesena 16. srpnja 2013. — Boehringer Ingelheim International protiv OHIM-a — Lehning entreprise (ANGIPAX)	37

2013/C 260/86	Predmet T-376/13: Tužba podnesena 18. srpnja 2013. — Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein protiv ESB-a	38
2013/C 260/87	Predmet T-377/13: Tužba podnesena 17. srpnja 2013. — ultra air protiv OHIM-a — Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter)	38
2013/C 260/88	Predmet T-378/13: Tužba podnesena 23. srpnja 2013. — Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion protiv OHIM-a — Carolus C. (English pink)	39
2013/C 260/89	Predmet T-379/13: Tužba podnesena 22. srpnja 2013. — Innovation First protiv OHIM-a (NANO)	39
2013/C 260/90	Predmet T-384/13: Tužba podnesena 26. srpnja 2013. — Intermark protiv OHIM-a — Coca-Cola (RIENERGY Cola)	40
2013/C 260/91	Predmet T-352/08: Rješenje Općeg suda od 12. srpnja 2013. — Pannon Hőerőmű protiv Komisije	40
2013/C 260/92	Spojeni predmeti T-148/10 i T-149/10: Rješenje Općeg suda od 5. srpnja 2013. — SK Hynix protiv Komisije	40

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

(2013/C 260/01)

Posljednja objava Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije

SL C 252, 31.8.2013.

Prethodne objave

SL C 245, 24.8.2013.

SL C 233, 10.8.2013.

SL C 226, 3.8.2013.

SL C 215, 27.7.2013.

SL C 207, 20.7.2013.

SL C 189, 29.6.2013.

Ovi tekstovi dostupni su na:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. srpnja 2013. — Europska komisija (C-584/10 P), Vijeće Europske unije (C-593/10 P), Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske (C-595/10 P) protiv Yassina Abdullahe Kadija, Francuske Republike

(Spojeni predmeti C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) — Restriktivne mjere protiv određenih osoba i subjekata povezanih s Osamom bin Ladenom, mrežom Al-Qaida i talibanim — Uredba (EZ) br. 881/2002 — Zamrzavanje sredstava i ekonomskih izvora osobe koja se nalazi na popisu tijela Ujedinjenih naroda — Stavljanje imena te osobe na popis koji se nalazi u Prilogu I. Uredbi (EZ) br. 881/2002 — Tužba za poništenje — Temeljna prava — Pravo na obranu — Načelo učinkovite sudske zaštite — Načelo proporcionalnosti — Pravo na poštovanje vlasništva — Obveza obrazlaganja)

(2013/C 260/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Europska komisija (C-584/10 P) (zastupnici: P. Hetsch i S. Boelaert kao i E. Paasivirta i M. Konstantinidis, a zatim L. Gussetti i S. Boelaert kao i E. Paasivirta i M. Konstantinidis, agenti), Vijeće Europske unije (C-593/10 P) (zastupnici: M. Bishop, E. Finnegan i R. Szostak, agenti), Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske (C-595/10 P) (zastupnici: E. Jenkinson, a zatim S. Behzadi-Spencer, agenti, uz asistenciju J. Wallace, QC, D. Beard, QC, i M. Wood, barrister)

Druge stranke u postupku: Yassin Abdullah Kadi (zastupnici: D. Vaughan, QC, V. Lowe, QC, J. Crawford, SC, M. Lester i P. Eeckhout, barristers, G. Martin, solicitor, kao i C. Murphy), Francuska Republika (zastupnici: E. Belliard kao i G. de Bergues, D. Colas, A. Adam i E. Ranaivoson, agenti)

Intervenijenti u žalbama (C-584/10 P i C-595/10 P) koji podupiru Europsku komisiju i Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske: Republika Bugarska (zastupnici: B. Zaimov i T. Ivanov kao

i E. Petranova, agenti), Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju M. Fiorilli, *avvocato dello Stato*), Veliko Vojvodstvo Luksemburg (zastupnik: C. Schiltz, agent), Mađarska (zastupnici: M. Fehér kao i K. Szíjjártó i K. Molnár, agenti), Kraljevstvo Nizozemske (zastupnici: C. Wissels i M. Bulterman, agenti), Slovačka Republika (zastupnik: B. Ricziová, agent), Republika Finska (zastupnik: H. Leppo, agent)

Intervenijenti u žalbi (C-593/10 P) koji podupiru Vijeće Europske unije: Republika Bugarska (zastupnici: B. Zaimov i T. Ivanov kao i E. Petranova, agenti), Česka Republika (zastupnici: K. Najmanová kao i E. Ruffer, M. Smolek i D. Hadroušek, agenti), Kraljevstvo Danske (zastupnik: L. Volck Madsen, agent), Irska (zastupnici: D. O'Hagan, a zatim E. Creedon, agenti, uz asistenciju N. Travers, BL, i P. Benson, solicitor), Kraljevstvo Španjolske (zastupnici: M. Muñoz Pérez i N. Díaz Abad, agenti), Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju M. Fiorilli, *avvocato dello Stato*), Veliko Vojvodstvo Luksemburg (zastupnik: C. Schiltz, agent), Mađarska (zastupnici: M. Fehér kao i K. Szíjjártó i K. Molnár, agenti), Kraljevstvo Nizozemske (zastupnici: C. Wissels i M. Bulterman, agenti), Republika Austrija (zastupnik: C. Pesendorfer, agent), Slovačka Republika (zastupnik: B. Ricziová, agent), Republika Finska (zastupnik: H. Leppo, agent)

Predmet

Žalbe protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 30. rujna 2010. — Kadi protiv Komisije (T-85/09), kojom je Opći sud prihvatio tužbu za djelomično poništenje Uredbe (EZ) br. 1190/2008 Komisije od 28. studenog 2008., koja mijenja sto i prvi put Uredbu (EZ) br. 881/2002 Vijeća kojom se ustanovljuju određene posebne restriktivne mjere protiv određenih osoba i subjekata povezanih s Osamom bin Ladenom, mrežom Al-Qaida i talibanim (SL L 322, str. 25.), u dijelu u kojem se ime tužitelja nalazi na popisu osoba, skupina ili subjekata na koje se primjenjuju navedene odredbe.

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.

2. Europskoj komisiji, Vijeću Europske unije i Ujedinjenom Kraljevstvu Velike Britanije i Sjeverne Irske nalaže se snošenje troškova.

3. Republika Bugarska, Češka Republika, Kraljevstvo Danske, Irska, Kraljevstvo Španjolske, Francuska Republika, Talijanska Republika, Veliko Vojvodstvo Luksemburg, Mađarska, Kraljevstvo Nizozemske, Republika Austrija, Slovačka Republika i Republika Finska snositi će svoje troškove.

(¹) SL C 72, 5.3.2011.

2. Nalaže se Uniji europskih nogometnih saveza (UEFA) snošenje troškova.

(¹) SL C 204, 9.7.2011.

Presuda Suda (treće vijeće) od 18. srpnja 2013. — Unija europskih nogometnih saveza (UEFA) protiv Europske komisije, Kraljevine Belgije, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske

(Predmet C-201/11 P) (¹)

(Žalba — Televizijsko emitiranje — Direktiva 89/552/EEZ — Članak 3.a — Mjere koje je poduzela Ujedinjena Kraljevina u svezi s događajima od velikog značaja za društvo u toj državi članici — Europsko prvenstvo u nogometu — Odluka kojom se mjere proglašavaju usklađenima s pravom Unije — Obrazloženja — Članci 49. UEZ-a i 86. UEZ-a — Pravo vlasništva)

(2013/C 260/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Unija europskih nogometnih saveza (UEFA) (zastupnici: D. Anderson, QC, i D. Piccinin, barrister, po punomoći B. Keanea i T. McQualia, solicitors)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: E. Montaguti, N. Yerrell i A. Dawes, agenti, zajedno s M. Grayem, barrister), Kraljevina Belgija, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: L. Seaboruth i J. Beeko, agenti, zajedno s T. de la Mare, barrister)

Predmet

Žalba protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 17. veljače 2011., UEFA protiv Europske komisije (T-55/08), kojom se odbija zahtjev za poništenje Odluke Komisije br. 2007/730/EZ od 16. listopada 2007. kojom je utvrđeno da su mjere koje je Ujedinjena Kraljevina poduzela na temelju članka 3.a stavka 1. Direktive 89/552/EEZ o usklađivanju određenih odredaba utemeljenih zakonom, uredbom ili upravnim aktom u državama članicama u vezi s obavljanjem aktivnosti televizijskoga emitiranja (SL L 295, str. 12.) usklađene s pravom Zajednice.

Izreka

1. Žalba se odbija.

Presuda Suda (treće vijeće) od 18. srpnja 2013. — Fédération internationale de football association (FIFA) protiv Europske komisije, Kraljevine Belgije, Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i Sjeverne Irske

(Predmet C-204/11 P) (¹)

(Žalba — Televizijsko emitiranje — Direktiva 89/552/EEZ — Članak 3.a — Mjere koje je poduzela Belgija u svezi s događajima od velikog značaja za društvo u toj državi članici — Svjetsko prvenstvo u nogometu — Odluka kojom se mjere proglašavaju usklađenima s pravom Unije — Obrazloženje — Članci 43. UEZ-a i 49. UEZ-a — Pravo vlasništva)

(2013/C 260/04)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Fédération internationale de football association (FIFA) (zastupnici: A. Barav i D. Reymond, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: E. Montaguti i N. Yerrell, agenti, uz asistenciju M. Graya, barrister), Kraljevina Belgija (zastupnici: C. Pochet i M. J.-C. Halleux, agenti, uz asistenciju A. Joachimowicza i J. Stuycka, advocaten), Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: S. Ossowski i J. Beeko, agenti, uz asistenciju T. de la Marea, QC),

Predmet

Žalba protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 17. veljače 2011., Fédération internationale de football association protiv Komisije (T-385/07), kojom je odbijena tužba radi poništenja Odluke Komisije 2007/479/EZ od 25. lipnja 2007. o proglašavanju mjera koje je poduzela Belgija sukladno članku 3.a stavku 1. Direktive Vijeća 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. o usklađivanju određenih odredaba propisanih zakonima i drugim propisima u državama članicama u pogledu obavljanja djelatnosti televizijskog emitiranja (SL L 180, str. 24.) usklađenima s pravom Zajednice.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se Fédération internationale de football association (FIFA) snošenje troškova.

(¹) SL C 232, 6.8.2011.

Presuda Suda (treće vijeće) od 18. srpnja 2013. — Fédération internationale de football association (FIFA) protiv Europske komisije, Kraljevine Belgije, Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i Sjeverne Irske

(Predmet C-205/11 P) ⁽¹⁾

(*Žalba — Televizijsko emitiranje — Direktiva 89/552/EEZ — Članak 3.a — Mjere koje je Ujedinjeno Kraljevstvo poduzeo u pogledu događaja od velikog značenja za društvo te države članice — Svjetski nogometni kup — Odluka kojom se mjere proglašavaju kompatibilnima s pravom Europske unije — Obrazloženje — Članci 43. UEZ-a, 49. UEZ-a i 86. UEZ-a — Pravo vlasništva*)

(2013/C 260/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Fédération internationale de football association (FIFA) (zastupnici: A. Barav i D. Reymond, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: E. Montaguti i N. Yerrell, agenti, uz asistenciju M. Gray, barrister), Kraljevstvo Belgija (zastupnici: C. Pochet, M. J.-C. Halleux, agenti, uz asistenciju A. Joachimowicz i J. Stuyck, odvjetnici), Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: S. Ossowski i J. Beeko, agenti, uz asistenciju T. de la Mare, QC)

Predmet

Žalba protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 17. veljače 2011. — Fédération Internationale de Football Association (FIFA) protiv Komisije (T-68/08) kojom se odbija tužba za ponuđenje Odluke Komisije 2007/730/EZ od 16. listopada 2007. o kompatibilnosti mjera koje poduzima Ujedinjena Kraljevina sukladno članku 3.a stavku 1. Direktive Vijeća 89/552/EEZ o usklađivanju određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama u pogledu obavljanja djelatnosti televizijskog emitiranja s propisima Zajednice (SL L 295, str. 12.) (SL, posebno izdanie na hrvatskom jeziku, poglavljje 6., svežak 9., str. 180.)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se Fédération internationale de football association (FIFA) snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 232, 6.8.2011.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Cour de cassation — Belgija) — État belge protiv Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11)

(Spojeni predmeti C-210/11 i C-211/11) ⁽¹⁾

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Šesta direktiva o PDV-u — Članak 6. stavak 2. prvi podstavak, točka (a) i članak 13. slovo B točka (b) — Pravo na odbitak — Kapitalna dobra pravnih osoba koja su djelomično dana na raspolažanje upraviteljima tih pravnih osoba za njihove privatne potrebe — Nepostojanje najamnine koja bi se plaćala u novcu, ali se uzima u obzir kao primitak u naravi kod poreza na dohodak*)

(2013/C 260/06)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Cour de cassation

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: État belge (Belgijska država)

Tuženici: Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11)

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Cour de cassation (Belgia) — Tumačenje članka 6. stavka 2. prvog podstavka točke (a) i članka 13. slova B točke (b) Šeste Direktive Vijeća br. 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL L 145, str. 1.) — Izuzeće od plaćanja PDV-a — Pojam pružanja usluga u vezi s nekretninama — Korištenje, za privatne potrebe upravitelja i njihovih obitelji, dijela nekretnine koja pripada poduzeću bez plaćanja najma u novcu, ali čini primitak u naravi — Isključenje prava na odbitak

Izreka

1. Članke 6. stavak 2. prvi podstavak točka (a) i 13. slovo B točka (b) Šeste Direktive Vijeća br. 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 95/7/EZ od 10. travnja 1995., treba tumačiti na način da zabranjuju davanje na raspolažanje dijela nekretnine koja je u vlasništvu pravne osobe za privatne potrebe upravitelja te pravne osobe a da nije predviđeno plaćanje najamnine u novcu kao naknada za korištenje te nekretnine na trošak korisnika i predstavlja najam nekretnine izuzet od plaćanja poreza u smislu te direktive, a činjenica da se takvo raspolažanje smatra, u pogledu nacionalnih propisa o porezu na dohodak, primitkom u naravi koji proizlazi iz vršenja dužnosti predviđenih statutom ili ugovorom o radu nema na to utjecaja.

2. Članke 6. stavak 2. prvi podstavak točka (a) i 13. slovo B točka (b) Šeste Direktive br. 77/388, kako je izmijenjena Direktivom 95/7, treba tumačiti na način da u situacijama kao što su one u postupku o glavnoj stvari pitanje je li davanje jednog dijela ili cijele nekretnine koja je potpuno u vlasništvu poduzeća na raspolaganje upraviteljima, administratorima ili članovima društva tog poduzeća u neposrednoj vezi s poslovanjem poduzeća ili ne nije bitno za odlučivanje o tome odnosi li se to raspolaganje na izuzeće predviđeno drugom od navedenih odredaba.

⁽¹⁾ SL C 211, 16.7.2011.

Presuda Suda (treće vijeće) od 18. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Kraljevine Danske

(Predmet C-261/11) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Sloboda poslovnog nastana — Članak 49. UFEU-a — Članak 31. Sporazuma o EGP-u — Ograničenja — Porezno zakonodavstvo — Prijenos imovine u drugu državu članicu — Neposredno oporezivanje potencijalnog kapitalnog dobitka)

(2013/C 260/07)

Jezik postupka: danski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal i N. Fenger, agenti)

Tuženik: Kraljevina Danska (zastupnici: C. Vang i V. Pasternak Jørgensen, agenti)

Intervenijenti koji podržavaju tuženika: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: K. Petersen i M. T. Henze, agenti), Kraljevina Španjolska (zastupnik: A. Rubio González, agent), Kraljevina Nizozemska (zastupnici: C. Schillemans, C. Wissels i M. J. Langer, agenti), Portugalska Republika (zastupnik: L. Inez Fernandes, agent), Republika Finska (zastupnik: M. Pere, agent), Kraljevina Švedska (zastupnici: A. Falk i U. Persson, agenti)

Predmet

Povreda obveze države članice — Povreda članka 49. UFEU-a i članka 31. Sporazuma o EGP-u — Porezne odredbe koje predviđaju neposredno oporezivanje za trgovacka društva pri prijenosu imovine u drugu državu članicu, ali ne predviđaju jednakoporezivanje prijenosa imovine u tuzemstvu

Izreka

1. Donošenjem i zadržavanjem na snazi članka 8. stavka 4. Zakona o oporezivanju dioničkih društava i dr. (lovbekendtgørelse nr. 1376 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.) od 7. prosinca 2010. o neposrednom oporezivanju prihoda dioničkih

društava i, prema tome, o poreznom režimu koji predviđa neposredno oporezivanje potencijalnog kapitalnog dobitka prilikom prijenosa imovine trgovackog društva sa sjedištem u Danskoj u drugu državu članicu Europske unije ili treću državu stranku Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992., Kraljevina Danska nije ispunila obveze koje ima na temelju članaka 49. UFEU-a i 31. tog Sporazuma.

2. Nalaže se Kraljevini Danskoj snošenje troškova.
3. Savezna Republika Njemačka, Kraljevina Španjolska, Kraljevina Nizozemska, Portugalska Republika, Republika Finska i Kraljevina Švedska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 238, 13.8.2011.

Presuda Suda (peto vijeće) od 18. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Republike Poljske

(Predmet C-313/11) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Uredba (EZ) br. 1829/2003 — Hrana za životinje — Genetski modificirana hrana — Proizvodnja, stavljanje na tržište ili uporaba — Nacionalna zabrana koja još nije stupila na snagu)

(2013/C 260/08)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: D. Bianchi i A. Szmytkowska, agenti)

Tuženik: Republika Poljska (zastupnik: M. Szpunar, agent)

Predmet

Povreda obveze države članice — Povreda članka 16. stavaka 5., 19., 20. i članka 34. Uredbe (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o genetski modificiranoj hrani i hrani za životinje (SL L 268, str. 1.) (SL, posebno izdanie na hrvatskom jeziku, poglavje 13., svežak 30., str. 167.) — Nacionalno zakonodavstvo kojim se zabranjuje svaka proizvodnja, stavljanje na tržište ili uporaba genetski modificirane hrane za životinje

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 252, 27.8.2011.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Polymeles Protodikeio Athinon — Grčka) — Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH protiv DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

(Predmet C-414/11) ⁽¹⁾

(Zajednička trgovinska politika — Članak 207. UFEU-a — Trgovinski aspekti intelektualnog vlasništva — Sporazum o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva (TRIPS) — Članak 27. — Predmet patentiranja — Članak 70. — Zaštita postojećih predmeta zaštite)

(2013/C 260/09)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Polymeles Protodikeio Athinon

Stranke u glavnom postupku

Tužitelji: Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Tuženik: DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Polymeles Protodikeio Athinon — Tumačenje čl. 27. i čl. 70. Sporazuma o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva (TRIPS), priloženog Sporazumu o osnivanju „Svjetske trgovinske organizacije“ (SL L 336, str. 214.) — Razlikovanje područja koja spadaju u pravo Zajednice i područja koja spadaju u nadležnost država članica — Područje patenta — Kemijski i farmaceutski proizvodi

Izreka

- Članak 27. Sporazuma o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva koji čini Prilog 1.C Sporazumu o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (WTO), zaključenom u Marrakechu 15. travnja 1994. i potvrđenom Odlukom Vijeća 94/800/EZ od 22. prosinca 1994. o zaključivanju u ime Europske zajednice, s obzirom na pitanja iz njegine nadležnosti, sporazuma postignutih u Urugvajskoj rundi multilateralnih pregovora (1986.-1994.), tice se zajedničke trgovinske politike.
- Članak 27. Sporazuma o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva treba tumačiti u smislu da izum farmaceutskog proizvoda, kao što je aktivni kemijski spoj u lijeku, ukoliko ne postoji iznimka sukladno stavcima 2. i 3., može biti predmet patenta pod uvjetima navedenim u stavku 1. istog članka.

3. U slučaju patenta koji je priznat po prijavi kojom se tražila zaštita izuma postupka proizvodnje farmaceutskog proizvoda i farmaceutskog proizvoda kao takvog, ali kojim je priznat samo postupak proizvodnje, ne treba smatrati da zbog pravila navedenih u članku 27. i članku 70. Sporazuma TRIPS, predmetni patent, počevši od stupanja na snagu spomenutog sporazuma, pokriva izum tog farmaceutskog proizvoda.

⁽¹⁾ SL C 298, 8.10.2011.

Presuda Suda (treće vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Supreme Court of the United Kingdom — Ujedinjeno Kraljevstvo) — Mark Alemo-Herron i dr. protiv Parkwood Leisure Ltd

(Predmet C-426/11) ⁽¹⁾

(Prijenos poduzeća — Direktiva 2001/23/EZ — Zaštita prava zaposlenika — Kolektivni ugovor primjenjiv na prenositelja i zaposlenika u trenutku prijenosa)

(2013/C 260/10)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Supreme Court of the United Kingdom

Stranke u glavnom postupku

Tužitelji: Mark Alemo-Herron, Sandra Tipping, Christopher Anderson, Stacey Aris, Audrey Beckford, Lee Bennett, Delroy Carby, Vishnu Chetty, Deborah Cimitan, Victoria Clifton, Claudette Cummings, David Curtis, Stephen Flin, Patience Ijekelhai, Rosemarie Lee, Roxanne Lee, Vivian Ling, Michelle Nicholas, Lansdail Nugent, Anne O'Connor, Shirley Page, Alan Peel, Mathew Pennington, Laura Steward

Tuženik: Parkwood Leisure Ltd

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Supreme Court of the United Kingdom — Tumačenje čl. 3. Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona (SL L 82, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom, poglavje 5., svezak 3., str. 151.) u vezi s presudom Suda od 12. ožujka 2001. u predmetu C-499/04, Werhof — Opseg obveza preuzimatelja u odnosu na zadržavanje radnih uvjeta glede plaće koji proizlaze iz kolektivnog ugovora primjenjivog na prenositelja i zaposlenika u trenutku prijenosa

Izreka

Članak 3. Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona treba tumačiti na način da zabranjuje državi članici da u slučaju prijenosa poduzeća odredi da su odredbe o dinamičnom upućivanju na kolektivne ugovore, o kojima se pregovaralo i koji su sklopljeni nakon dana prijenosa, ovršive u odnosu na preuzimatelja u slučaju kada on nije imao mogućnost sudjelovanja u postupku pregovaranja o onim kolektivnim ugovorima koji su sklopljeni nakon prijenosa.

⁽¹⁾ SL C 311, 22.10.2011.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 18. srpnja 2013. — The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH protiv Europske komisije

(Predmet C-499/11 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zabranjeni sporazumi — Tržište butadienskog kaučuka i stiren-butadienskog kaučuka proizvedenog emulzijskom polimerizacijom — Utvrđivanje ciljnih cijena, dijeljenje kupaca putem sporazuma o nenapadanju i razmjeni poslovnih informacija — Odgovornost za nezakonito postupanje — Diskrečijsko pravo Komisije — Množitelj sa svrhom preventivnog djelovanja — Jednako postupanje)

(2013/C 260/11)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH (zastupnici: D. Schroeder i T. Kuhn, Rechtsanwälte, i T. Graf, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: M. Kellerbauer i V. Bottka, agenti)

Predmet

Žalba protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 13. srpnja 2011., Dow Chemical i dr. protiv Komisije (T-42/07), kojom je Opći sud djelomično odbio žalbu radi djelomičnog poništenja Odluke Komisije C(2006) 5700 final od 29. studenog 2006. koja se odnosi na postupak na temelju čl. 81. UEZ-a i čl. 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/F/38.638 — butadienski kaučuk i stiren-butadienski kaučuk proizведен emulzijskom polimerizacijom), u vezi sa zabranjenim sporazumom o utvrđivanju ciljnih cijena, dijeljenju kupaca putem sporazuma o nenapadanju i razmjeni poslovnih informacija te, podredno, radi sniženja novčane kazne izrečene žaliteljima.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH i Dow Europe GmbH snošenje svojih troškova kao i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 252, 27.8.2011.

Presuda Suda (peto vijeće) od 18. srpnja 2013. — Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH protiv Europske komisije, Vijeća Europske unije

(Predmet C-501/11 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zabranjeni sporazumi — Tržište instalacije i održavanja dizala i pomičnih stepenica — Odgovornost društva majke za povredu prava kartela koju je počinilo društvo kći — Holding društvo — Program unutarnjeg usklađivanja u poduzeću („Compliance-Programme”) — Temeljna prava — Načelo vladavine prava u okviru određivanja izrečenih novčanih kazni — Dioba vlasti, načela zakonitosti, zabrane retroaktivnosti, zaštite legitimnih očekivanja i subjektivne odgovornosti — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Članak 23. stavak 2. — Valjanost — Zakonitost smjernica Komisije iz 1998.)

(2013/C 260/12)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelji: Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH (zastupnici: R. Bechtold i W. Bosch, Rechtsanwälte, J. Schwarze, Prozessbevollmächtigter)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: R. Sauer i C. Hödlmayr, agenti, uz asistenciju A. Böhlkea, Rechtsanwalt), Vijeće Europske unije (zastupnici: F. Florindo Gijón i M. Simm, agenti)

Predmet

Žalba na presudu Općeg suda (osmo vijeće) od 13. srpnja 2011. — Schindler Holding i dr. protiv Komisije (T-138/07) kojom je Opći sud odbio tužbu radi poništenja Odluke Komisije C(2007) 512 final od 21. veljače 2007. koja se odnosi na postupak primjene članka 81. UEZ-a (predmet COPM/E-1/38.823 — Dizala i pomične stepenice), u vezi sa zabranjenim sporazumom na tržištu instalacije i održavanja dizala i pomičnih stepenica u Belgiji, Njemačkoj, Luksemburgu i Nizozemskoj o manipuliraju postupkom podnošenja ponuda, podjeli tržišta, utvrđivanju cijena, raspodjeli projekata i s njima povezanih ugovora i razmjeni informacija te, podredno, radi sniženja novčane kazne izrečene žaliteljima.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV i Schindler Deutschland Holding GmbH snošenje svojih troškova kao i troškova Europske komisije.
3. Vijeće Europske unije snosi svoje troškove.

(¹) SL C 347, 26.11.2011.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Verwaltungsgericht Berlin — Njemačka) — Deutsche Umwelthilfe eV protiv Bundesrepublik Deutschland

(Predmet C-515/11) (¹)

(Javni pristup informacijama o okolišu — Direktiva 2003/4/EZ — Ovlast država članica da iz pojma „tijelo javne vlasti” određenog tom direktivom isključi tijela kada ona djeluju u zakonodavnem svojstvu — Ograničenja)

(2013/C 260/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Deutsche Umwelthilfe eV

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Verwaltungsgericht Berlin — Tumačenje članka 2. stavka 2. Direktive 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ (SL L 41, str. 26.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom, poglavje 15., svežak 1., str. 128.) — Dužnost tijela javne vlasti da svakom podnositelju zahtjeva učine dostupnim informacije o okolišu koje su pohranjene kod njih — Nacionalni propisi kojima se vrhovna savezna tijela oslobađaju dužnosti informiranja ukoliko djeluju u okviru zakonodavnog postupka — Ograničenja ovlasti država članica da iz pojma „tijelo javne vlasti” određenog Direktivom 2003/4/EZ isključe tijela kada ona djeluju u zakonodavnem svojstvu

Izreka

Članak 2. točku 2. drugi podstavak prvu rečenicu Direktive 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu koja je stavila izvan snage

Direktivi Vijeća 90/313/EEZ treba tumačiti tako da se mogućnost ostavljena državama članicama tom odredbom da tijelima javne vlasti koja su dužna omogućiti pristup informacijama o okolišu koje su pohranjene kod njih ne smatraju „tijela i institucije kada djeluju u [...] zakonodavnem svojstvu” ne može primjeniti na ministarstva kada pripremaju i donose pravne propise niže pravne snage od zakona.

(¹) SL C 32, 4.2.2012.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Francuske Republike

(Predmet C-520/11) (¹)

(Povreda obveze države članice — Odluka 2009/726/EZ — Neizvršenje — Uvoz mlijeka i mliječnih proizvoda — Podrijetlo — Poljoprivredna gospodarstva ugrožena s obzirom na slučajevе spongiformnih encefalopatiјa — Nacionalne mjere zabrane)

(2013/C 260/14)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: F. Jimeno Fernández i D. Bianchi, agenti)

Tuženik: Francuska Republika (zastupnici: G. de Bergues i S. Menez, kao i C. Candat i R. Loosli — Surrans, agenti)

Predmet

Povreda obveze države članice — Povreda članka 4. stavka 3. UEU-a i članka 288. UFEU-a — Neizvršenje Odluke Komisije 2009/726/EZ od 24. rujna 2009. o privremenim mjerama osiguranja koje je Francuska poduzela u odnosu na unošenje na svoj teritorij mlijeka i mliječnih proizvoda s poljoprivrednog gospodarstva na kojem je potvrđen slučaj klasičnog grebeža ovaca (SL L 258, str. 27.)

Izreka

1. Francuska Republika povrijedila je obveze iz članka 4. stavka 3. UEU-a i članka 288. UFEU-a time što nije izvršila Odluku Komisije 2009/726/EZ od 24. rujna 2009. o privremenim mjerama osiguranja koje je Francuska poduzela u odnosu na unos na svoj teritorij mlijeka i mliječnih proizvoda s poljoprivrednog gospodarstva na kojem je potvrđen slučaj klasičnog grebeža ovaca.
2. Francuskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 362, 10.12.2011.

Presuda Suda (treće vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjevi za prethodnu odluku Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe — Njemačka) — Laurence Prinz protiv Region Hannover (C-523/11) i Philipp Seeberger protiv Studentenwerk Heidelberg (C-585/11)

(Spojeni predmeti C-523/11 i C-585/11) ⁽¹⁾

(Građanstvo Unije — Članci 20. i 21. UFEU-a — Pravo slobodnog kretanja i boravka — Finansijska pomoć za obrazovanje koja se državljaninu jedne države članice dodjeljuje za studij u drugoj državi članici — Obveza imati prebivalište u državi članici podrijetla najmanje tri godine prije početka studija)

(2013/C 260/15)

Jezik postupka: njemački

Sudovi koji su postavili prethodno pitanje

Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe

Stranke u glavnom postupku

Tužitelji: Laurence Prinz (C-523/11), Philipp Seeberger (C-585/11)

Tuženici: Region Hannover (C-523/11), Studentenwerk Heidelberg (C-585/11)

Predmet

Zahtjevi za prethodnu odluku — Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe — Tumačenje članaka 20. i 21. UFEU-a — Pravo na finansijsku pomoć za obrazovanje (Ausbildungsförderung) — Nacionalni propis koji ograničava to pravo na jednu godinu za građane koji studiraju u inozemstvu, a imali su na početku studija prebivalište u tuzemstvu manje od tri godine

Izreka

Članke 20. UFEU-a i 21. UFEU-a treba tumačiti u smislu da se oni protive pravnom propisu države članice koji za dodjeljivanje finansijske pomoći za obrazovanje na razdoblje dulje od jedne godine, za studij koji se pohađa u drugoj državi članici, postavlja jedan jedinstveni uvjet, poput onoga predviđenog člankom 16. stavkom 3. Saveznog zakona o individualnom poticanju obrazovanja [Bundesgesetz über individuelle Förderung der Ausbildung (Bundesausbildungsförderungsgesetz)] kako je izmijenjen i dopunjjen 1. siječnja 2008. Dvadeset drugim zakonom o izmjenama i dopunama Saveznog zakona o individualnom poticanju obrazovanja, kojim se podnositelju zahtjeva nameće obveza da na državnom području te države članice tijekom razdoblja od najmanje tri godine prije početka navedenog studija ima stalno prebivalište u smislu tog zakona.

⁽¹⁾ SL C 13, 14.1.2012.
SL C 49, 18.2.2012.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 18. srpnja 2013. — New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, ranije New Yorker SHK Jeans GmbH protiv Ureda za usklajivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE

(Predmet C-621/11 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Prijava za registraciju verbalnog žiga Zajednice FISHBONE — Postupak povodom prigovora — Raniji nacionalni verbalni žig FISHBONE BEACHWEAR — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Uzimanje u obzir dodatnih dokaza koji nisu podneseni u utvrđenom roku — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 42. stavci 2. i 3. i članak 76. stavak 2. — Uredba (EZ) br. 2868/95 — Pravilo 22. stavak 2.)

(2013/C 260/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, ranije New Yorker SHK Jeans GmbH (zastupnik: V. Spitz, Rechtsanwalt)

Druge stranke u postupku: Ured za usklajivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: P. Geroulakos, agent), Vallis K.-Vallis A. & Co. OE

Predmet

Žalba na presudu Općeg suda (šesto vijeće) od 29. rujna 2011., New Yorker SHK Jeans protiv OHIM-a (T-415/09), kojom je Opći sud odbio tužbu za poništenje podnositelja prijave verbalnog žiga FISHBONE za proizvode razvrstane u razrede 18 i 25, protiv odluke R 1051/2008-1 prvog žalbenog vijeća Ureda za usklajivanje na unutarnjem tržištu (OHIM) od 30. srpnja 2009. kojom je djelomično odbijena žalba na odluku Odjela za prigovore kojom se djelomično odbija registracija navedenog žiga povodom prigovora nositelja nacionalnog žiga FISHBONE BEACHWEAR, za proizvode razvrstane u razred 25, kao i nacionalnog znaka Fishbone rabljenog u poslovanju — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Uzimanje u obzir dodatnih dokaza

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 25, 28.1.2012.

Presuda Suda (peto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku od Korkein hallinto-oikeus — Finska) — P Oy

(**Predmet C-6/12) ⁽¹⁾**

(*Državne potpore — Članci 107. i 108. UFEU-a — Uvjet „selektivnosti“ — Uredba (EZ) br. 659/1999 — Članak 1. točka (b) podtočka i. — Postojeća potpora — Nacionalni propis u području poreza na prihod trgovačkih društava — Mogućnost odbitka ostvarenih gubitaka — Nemogućnost odbitka u slučaju promjene vlasništva — Odobrenje izuzeća — Diskrecijska ovlast porezne uprave*)

(2013/C 260/17)

Jezik postupka: finski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Korkein hallinto-oikeus

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: P Oy

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Korkein hallinto-oikeus — Tumačenje članka 107. stavka 1. UFEU-a — Pravila o odbitku gubitka trgovačkih društava — Propisi o porezu na prihod koji predviđaju da se gubici ostvareni tijekom poreznog razdoblja mogu prenijeti i odbiti od eventualne dobiti ostvarene tijekom sljedećih razdoblja — Isključenje odbitka gubitaka u slučaju promjene vlasništva tijekom godine u kojoj su zabilježeni ti gubici ili nakon te godine — Iznimka od pravila o isključenju odbitka u slučaju razloga opravданo povezanih s nastavkom aktivnosti dotičnog trgovačkog društva

Izreka

1. Porezno uređenje, poput onoga u glavnom postupku, može ispuniti uvjet selektivnosti kao element pojma „državne potpore“, u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, ako je trebalo utvrditi da se referentni sustav, tj. „uobičajeni“ sustav, sastoji od zabrane odbitka gubitaka u slučaju promjene vlasništva u smislu članka 122. stavka 1. Zakona br. 1535/1992 od 30. prosinca 1992. o porezu na prihod (*Tuloverolaki*) u odnosu na koji bi sustav odobravanja predviđen u stavku 3. tog članka predstavlja iznimku. Takvo uređenje može se opravdati prirodom ili općim ustrojstvom sustava u kojem se ono uklapa, pri čemu to opravdanje za nadležno nacionalno tijelo isključuje, u odnosu na ovlast izuzeća od zabrane odbitaka gubitaka, mogućnost diskrecijske ovlasti koja ga ovlašćuje utemeljiti svoje odluke o odobravanju na kriterijima stranima tom poreznom uređenju. Međutim, Sud ne raspolaže s dostatnim elementima da bi o tome konačno presudio.
2. Članak 108. stavak 3. UFEU-a ne protivi se tome da se porezno uređenje, poput onoga predviđenog u članku 122. stavcima 1. i 3. Zakona br. 1535/1992, u slučaju u kojem bi ga trebalo kvalifi-

ficirati kao „državnu potporu“, nastavi, zbog razloga njegovog obilježja „postojeće pomoći“, primjenjivati u državi članici koja je uspostavila to porezno uređenje, ne dovodeći u pitanje nadzornu nadležnost Europske komisije predviđenu u članku 108. stavku 3. UFEU-a.

⁽¹⁾ SL C 58, 25.2.2012.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Gerechtshof te Leeuwarden — Nizozemska) — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezaand protiv Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

(**Predmet C-26/12) ⁽¹⁾**

(*Porez na dodanu vrijednost — Šesta direktiva 77/388/EEZ — Članci 17. i 13. slovo B točka (d) pod 6 — Izuzeća — Odbitak pretporeza — Mirovinski fond — Pojam „upravljanja zajedničkim investicijskim fondovima“*)

(2013/C 260/18)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Gerechtshof te Leeuwarden

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezaand

Tužnik: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Gerechtshof te Leeuwarden — Tumačenje članka 13. slova B točke (d) pod 6 i članka 17. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakona država članica koji se odnose na poreze na promet — zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL L 145, str. 1.) te članka 135. stavka 1. točke (g), članaka 168. i 169. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenog 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) — Odbitak pretporeza — Porezni obveznik koji na temelju nacionalnog zakonodavstva u području mirovinskog osiguranja osniva mirovinski fond za osiguranje mirovinskih prava svojih radnika kao članova fonda — Odbitak pretporeza za usluge primljene u svrhu upravljanja mirovinskim fondom

Izreka

Članak 17. Šeste direktive Vijeća 77/388/EZ od 17. svibnja 1977. o uskladištanju zakona država članica koji se odnose na poreze na promet — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje, treba tumačiti u smislu da je porezni obveznik koji je osnovao mirovinski fond kao pravno i fiskalno nezavisani subjekt, kao što je to u glavnom postupku, da bi zajamčio mirovinska prava svojim sadašnjim i bivšim zaposlenicima ovlašten odbiti porez na dodanu vrijednost koji je platio za usluge vezane uz upravljanje i djelovanje navedenog fonda, ukoliko iz svih okolnosti transakcija u pitanju proizlazi postojanje izravne i neposredne veze.

(¹) SL C 98, 31.3.2012.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Administrativen sad Sofia-grad — Bugarska) — „Evita-K” EOOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhavane i upravlenie na izpalnenieto” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Predmet C-78/12) (¹)

(Direktiva 2006/112/EZ — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Isporuka robe — Pojam — Pravo na odbitak — Odbijanje — Stvarno izvršavanje oporezive transakcije — Uredba (EZ) br. 1760/2000 — Sustav označivanja i registracije goveda — Ušne markice)

(2013/C 260/19)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Administrativen sad Sofia-grad

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: „Evita-K” EOOD

Tuženik: Direktor na Direktsia „Obzhavane i upravlenie na izpalnenieto” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Administrativen sad Sofia-grad — Tumačenje članka 14. stavka 1., članka 178. točke a), članka 185. stavka 1., čl. 226. točke 6. i članka 242. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 9., svežak 1., str. 120.) — Pravo na odbitak plaćenog pret poreza kod kupnje životinja — Dokaz stvarnog izvršenja isporuke robe — Postojanje ili nepostojanje obveze naznačavanja na računu ušnih markica životinja podvrgnutih označivanju u skladu s veterinarskim propisima Unije — Postojanje ili nepostojanje obveze dokazivanja vlasništva dobavljača

Izreka

1. Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti tako da, u okviru ostvarivanja prava na odbitak poreza na dodanu vrijednost, pojam „isporka robe” u smislu navedene Direktive i dokaz stvarnog izvršenja te isporuke nisu povezani s načinom stjecanja prava vlasništva na predmetnoj robi. Sud koji je uputio prethodno pitanje mora, u skladu s nacionalnim pravilima o dokazivanju, izvršiti cjelesitu ocjenu svih elemenata i okolnosti spora koji se pred njim vodi, u svrhu utvrđivanja je li isporuka robe o kojoj je riječ u glavnom postupku stvarno izvršena te je li moguće, ovisno o slučaju, ostvariti pravo na odbitak na temelju tih isporuka.
2. Članak 242. Direktive 2006/112 treba tumačiti tako da ne nalaže poreznim obveznicima koji nisu poljoprivrednici da, kada se radi o životinjama, u svojim poslovnim knjigama iskažu predmet isporuka robe koje obavljaju i dokažu da su te životinje bile predmetom kontrole u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardom IAS 41 „Poljoprivreda”.
3. Članak 226. točku 6. Direktive 2006/112 treba tumačiti tako da ne nalaže poreznom obvezniku koji obavlja isporuku roba koja uključuje životinje podvrgnute sustavu označivanja i registracije uvedenom Uredbom (EZ) br. 1760/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. srpnja 2000. o uvođenju sustava označivanja i registracije životinja vrste goveda, označivanju govedeg mesa i proizvoda od govedeg mesa i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 820/97, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1791/2006 od 20. studenog 2006., da na računima koji se odnose na te isporuke iskaže ušne markice tih životinja.
4. Članak 185. stavak 1. Direktive 2006/112 treba tumačiti tako da dopušta ispravak odbitka poreza na dodanu vrijednost jedino u slučaju kada je predmetni porezni obveznik prethodno ostvario pravo na odbitak tog poreza pod uvjetima navedenim u članku 168. točki a) te Direktive.

(¹) SL C 133, 5.5.2012.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgija) — Eurofit SA protiv Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Predmet C-99/12) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Poljoprivreda — Zajednička organizacija tržišta — Uredba (EEZ) br. 3665/87 — Izvozne subvencije — Preusmjeravanje robe namijenjene izvozu — Obveza vraćanja za izvoznika — Uskraćivanje od strane nadležnih tijela informacija o pouzdanosti suugovaratelja osumnjičenog za prijevaru — Viša sila — Nepostojanje)

(2013/C 260/20)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Tribunal de première instance de Bruxelles

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Eurofit SA

Tuženik: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tribunal de première instance de Bruxelles — Tumačenje odredaba Uredbe Komisije (EEZ) br. 3665/87 od 27. studenoga 1987. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava izvoznih subvencija za poljoprivredne proizvode (SL L 351, str. 1.) — Obveza vraćanja dobivene subvencije za izvozničku u slučaju povrata proizvoda — Uskraćivanje traženih informacija izvozničku od strane nadležnih tijela ili pružanje pogrešnih informacija, što predstavlja višu silu u smislu navedene uredbe

Izreka

Neinformiranje izvozničku od strane nadležnih carinskih tijela o postojanju rizika da ga suugovaratelj prevari ne predstavlja višu silu u smislu odredaba Uredbe Komisije (EEZ) br. 3665/87 od 27. studenoga 1987. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava izvoznih subvencija za poljoprivredne proizvode, kako je izmjenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 2945/94 od 2. prosinca 1994., i osobito članka 11. stavka 1. trećeg podstavka prve alineje te uredbe. Ako takav propust može predstavljati izuzetan slučaj u smislu članka 11. stavka 1. trećeg podstavka druge alineje Uredbe br. 3665/87, kako je izmjenjena Uredbom br. 2945/94, ipak ne može oslobođiti tog izvozničku obveze vraćanja neopravdano dobivenih izvoznih subvencija, pri čemu je on oslobođen plaćanja jedino kazni dugovanih na temelju tog istog članka 11.

(¹) SL C 138, 12.5.2012.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Administrativen sad Plovdiv — Bugarska) — AES-3C MARITZA EAST 1 EOCD protiv Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Predmet C-124/12) (¹)

(Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 168. točka a) i članak 176. — Pravo na odbitak — Troškovi koji se odnose na stjecanje robe i isporuke usluga namijenjenih namještencima — Namještenci koji su stavljeni na raspolažanje poreznom obvezniku koji traži ostvarenje prava na odbitak, ali koji su zaposleni kod drugog poreznog obveznika)

(2013/C 260/21)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Administrativen sad Plovdiv

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: AES-3C MARITZA EAST 1 EOCD

Tuženik: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Administrativen sad Plovdiv — Tumačenje članka 168. točke a) i članka 176. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanie na hrvatskom jeziku, poglavje 9., svezak 1., str. 120.) — Područje primjene — Ograničenje prava na odbitak pret-poreza — Društvo koje nema vlastite namještene, međutim koje posuđuje radnike na puno radno vrijeme putem sporazuma o ustupanju radnika zaposlenih u drugom društvu — Odbijanje prava na odbitak PDV-a za isporuku usluga prijevoza, stjecanje radne odjeće i zaštitne opreme radnika kao i za troškove službenih putovanja radnika na temelju toga što su usluge besplatno isporučene fizičkim osobama koje rade za društvo, bez da su u njemu zaposlene

Izreka

1. Članak 168. točka a) i članak 176. drugi stavak Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti tako da zabranjuju takvo nacionalno zakonodavstvu u skladu s kojim porezni obveznik koji prikaze troškove za usluge prijevoza, radnu odjeću, zaštitnu opremu i službena putovanja osoba koje za njega rade nema pravo na odbitak poreza na dodanu vrijednost koji se odnosi na taj trošak, zato što mu je navedene osobe drugo društvo stavilo na raspolažanje te se one slijedom toga ne mogu smatrati, u smislu takvog zakonodavstva, namještencima poreznog obveznika, iako se navedeni troškovi mogu smatrati izravno i neposredno povezanim s općim troškovima koji se odnose na ukupne gospodarske djelatnosti navedenog poreznog obveznika.

2. Članak 176. drugi stavak Direktive 2006/112 treba tumačiti tako da zabranjuje da država članica u trenutku svog pristupanja Europskoj uniji uvede ograničenje prava na odbitak putem odredbe u nacionalnom zakonodavstvu koja predviđa isključenje prava na odbitak robe i usluga koje su namijenjene besplatnoj isporuci ili djelatnosti koje nisu gospodarska djelatnost poreznog obveznika, ukoliko takva iznimka nije bila predviđena nacionalnim zakonodavstvom koje je bilo na snazi do dana tog pristupanja.

Nacionalni sud treba, koliko je to moguće, tumačiti odredbe nacionalnog prava o kojima je riječ u glavnom postupku u skladu s pravom Unije. Ukoliko se pokaže da je takvo tumačenje nemoguće, nacionalni sud mora te odredbe ostaviti neprimjenjivima jer su suprotne članku 176. drugom stavku Direktive 2006/112.

(¹) SL C 151, 26.5.2012.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Consiglio di Stato — Italija) — Consiglio Nazionale dei Geologi protiv Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato i Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato protiv Consiglio Nazionale dei Geologi

(**Predmet C-136/12**) ⁽¹⁾

(Članak 267. stavak 3. UFEU-a — Opseg obveze postavljanja prethodnog pitanja za sud zadnje instance — Članak 101. UFEU-a — Etički kodeks strukovnog udruženja koji zabranjuje primjenu tarifa koje ne odgovaraju dostojanstvu struke)

(2013/C 260/22)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Consiglio di Stato

Stranke u glavnom postupku

Tužitelji: Consiglio Nazionale dei Geologi, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Tuženici: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Consiglio Nazionale dei Geologi

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Consiglio di Stato — Tumačenje članka 267. stavka 3. UFEU-a — Opseg obveze postavljanja prethodnog pitanja za sud zadnje instance — Pojam „ozbiljne i očite povrede prava Unije” — Postupovna pravila i načela države članice koja s jedne strane nacionalnom sudu zabranjuju obraćanje Sudu za očito nedopuštena pitanja koja je sastavila stranka i, s druge strane, preoblikovanje navedenih pitanja po službenoj dužnosti — Tumačenje članka 101. UFEU-a, Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2137/85 od 25. srpnja 1985. o Europskom gospodarskom interesnom udruženju (EGIU) (SL L 199, str. 1.), Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL L 255, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 5., svežak 1., str. 125.) i Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 13., svežak 47., str. 160.) — Etički kodeks strukovnog udruženja koji zabranjuje primjenu tarifa koje ne odgovaraju dostojanstvu struke (*decoro e dignità professionale*) i količini i kvaliteti pruženih usluga — Primjenjivost nacionalnih pravila strožih od pravila Unije u području tržišnog natjecanja

Izreka

1. Članak 267. stavak 3. UFEU-a treba tumačiti na način da isključivo sud koji postavlja prethodno pitanje treba odrediti i oblikovati prethodna pitanja koja se odnose na tumačenje prava Unije i koja on ocijeni važnima za odlučivanje u glavnom postupku. Nacionalna pravila koja bi imala učinak ograničavanja te ovlasti ne mogu se primijeniti.

2. Pravila poput onih predviđenih etičkim kodeksom za obavljanje struke geologa u Italiji, odobrenim od strane Consiglio Nazionale dei Geologi 19. prosinca 2006. i posljednji put izmijenjenim 24. ožujka 2010., koji osim kvalitete i važnosti usluge postavljaju kao kriterije određivanja honorara geologa i dostojanstvu struke, predstavljaju odluku udruženja poduzetnika u smislu članka 101. stavka 1. UFEU-a koji može imati za posljedicu ograničavanje tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu. Sud koji postavlja prethodno pitanje treba ocijeniti, s obzirom na ukupni kontekst u kojem taj kodeks stvara učinke, kao i s obzirom na cjelokupnost nacionalnog pravnog okvira te praksu primjene kodeksa od strane nacionalnog udruženja geologa, nastaje li u tom slučaju navedeni učinak. Spomenuti sud također treba provjeriti mogu li se pravila samog kodeksa, s obzirom na sve elemente slučaja s kojima raspolaze, a posebno u mjeri u kojoj ta pravila upućuju na kriterij dostojanstva struke, smatrati nužnim za provedbu legitimnog cilja povezanog s jamstvima koja su dana korisnicima usluga geologa.

(⁽¹⁾ SL C 151, 26.5.2012.)

Presuda Suda (peto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku od Hovrätten för Nedre Norrland — Švedska) — OFAB, Östergötlands Fastigheter AB protiv Franka Koota, Evergreen Investments AB

(**Predmet C-147/12**) ⁽¹⁾

(**Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Nadležni sud — Posebne nadležnosti u „stvarima koje se odnose na ugovore” i u „stvarima koje se odnose na delikte i kvazi-delikte”**)

(2013/C 260/23)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Hovrätten för Nedre Norrland

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: OFAB, Östergötlands Fastigheter AB

Tuženik: Frank Koot, Evergreen Investments AB

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Hovrätten för Nedre Norrland Sundsvall — Tumačenje članka 5. stavaka 1. i 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovackim stvarima (SL L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 19., svežak 3., str. 30.) — Uključivanje ili neuklučivanje svih postupaka u vezi s naknadom štete u posebne nadležnosti u stvarima koje se odnose na ugovore ili delikte ili kvazi-delikte — Sudski progon pokrenut u državi članici A protiv fizičke osobe s prebivalištem u državi članici B koja je bila članom upravnog odbora dioničkog društva sa sjedištem u državi članici A, kao i protiv dioničkog društva sa sjedištem u državi članici B koje ima većinski udjel dionica društva sa sjedištem u državi članici A — Zahtjev za utvrđenje

odgovornosti člana upravnog odbora dioničkog društva za dugove društva koji su nastali uslijed izostanka formalnog djelovanja člana upravnog odbora s ciljem nadzora ekonomskog stanja društva — Zahtjev za utvrđenje posredne odgovornosti člana dioničkog društva za radnje drugih osoba u slučaju nastavka poslovanja društva unatoč potkapitalizaciji društva i unatoč zakonskoj obvezi likvidacije istog

Izreka

1. Pojam „stvari koje se odnose na delikte ili kvazi-delikte“ iz članka 5. točke 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovackim stvarima treba tumačiti na način da uključuje radnje, kao one u glavnom postupku, koje poduzima vjerovnik dioničkog društva radi utvrđivanja odgovornosti, s jedne strane, člana upravnog odbora, i s druge strane, dioničara za dugove navedenog društva, s obzirom na to da su dopustili da društvo nastavi poslovati iako je potkapitalizirano i treba biti likvidirano.
2. Pojam „mjesto u kojem se dogodio štetni događaj ili bi se on mogao dogoditi“, iz članka 5. točke 3. Uredbe br. 44/2001, treba tumačiti u smislu da se, što se tiče radnji kojima je cilj učiniti člana upravnog odbora, kao i dioničara, odgovornima za dugove društva, navedeno mjesto nalazi u mjestu u kojem se odvijaju aktivnosti navedenog društva kao i finansijska situacija uz njih vezana.
3. U okolnostima poput onih u glavnom postupku, činjenica da je prvotni vjerovnik predmetnu tražbinu ustupio drugom nema utjecaja na određivanje nadležnog suda na temelju članka 5. točke 3. Uredbe br. 44/2001.

(¹) SL C 151, 26.5.2012.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Corte di Appello di Roma — Italija) — Martini SpA protiv Ministero delle Attività Produttive

(Predmet C-211/12) (¹)

(Poljoprivreda — Sustav uvoznih dozvola — Uredba (EZ) br. 1291/2000 — Članak 35. stavak 4. točka c) — Jamstva koja se polazu prilikom izdavanja dozvola — Uvozna dozvola — Zakašnjelo podnošenje dokaza njene uporabe — Kazna — Izračun oduzetog iznosa — Uredba (EZ) br. 958/2003 — Tarifne kvote)

(2013/C 260/24)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Corte di Appello di Roma

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Martini SpA

Tuženik: Ministero delle Attività Produttive

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Corte di Appello di Roma — Tumačenje članka 35. Uredbe Komisije (EZ) br. 1291/2000 od

9. lipnja 2000. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava uvoznih i izvoznih dozvola i potvrda o unaprijed utvrđenoj subvenciji za poljoprivredne proizvode (SL L 152, str. 1.) — Jamstva koja se polazu prilikom izdavanja dozvola — Određivanje oduzetog iznosa u odnosu na one količine za koje dokaz nije dostavljen u određenom roku

Izreka

1. Članak 35. Uredbe Komisije (EZ) br. 1291/2000 od 9. lipnja 2000. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava uvoznih i izvoznih dozvola i potvrda o unaprijed utvrđenoj subvenciji za poljoprivredne proizvode, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 325/2003 od 20. veljače 2003., treba tumačiti tako da svrha jamstva iz te odredbe nije jedino osiguranje ispunjenja obvezе uvoza proizvoda u pitanju, već i osiguranje da dokaz o uporabi dozvole bude podnesen unutar određenog roka.
2. Članak 35. stavak 4. točka c) Uredbe br. 1291/2000, kako je izmijenjena Uredbom br. 325/2003, treba tumačiti tako da u slučaju u kojem je dokaz o pravilnom uvozu podnesen sa zakašnjenjem, računanje oduzetog iznosa u odnosu na one količine za koje dokaz nije dostavljen u roku određenom u članku 35. stavku 4. točki a) navedene Uredbe mora se izvršiti na temelju stope jamstva koja je primijenjena glede zahtjeva za izdavanje dozvole ili dozvola u vezi s tim uvozom. Za takvo tumačenje nije relevantna činjenica da je jamstvo položeno na temelju stope koja je viša od stope primjenjive na uvoz drugih proizvoda iste vrste kao uvezeni proizvod, s obzirom da je potonji bio oslobođen plaćanja uvoznih pristojbi.

(¹) SL C 194, 30.6.2012.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjevi za prethodnu odluku Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italija) — Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 i C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 i C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 i C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 i C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12) protiv Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12 do C-232/12, C-255/12 i C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 i C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)

(Spojeni predmeti C-228/12 do C-232/12 i C-254/12 do C-258/12) (¹)

(Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Direktiva 2002/20/EZ — Članak 12. — Administrativne naknade propisane za poduzeća iz predmetnog sektora — Nacionalni propisi koji operatore elektroničkih komunikacija obvezuju na plaćanje naknade namijenjene pokrivanju troškova rada državnog regulatornog tijela)

(2013/C 260/25)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke u glavnom postupku

Tužitelji: Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 i C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 i C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 i C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 i C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12)

Tuženici: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12 do C-232/12, C-255/12 i C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 i C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C 230/12)

uz sudjelovanje: Wind Telecomunicazioni SpA (C-228/12, C-229/12, C-232/12, C-255/12 do C-258/12), Telecom Italia SpA (C-228/12, C 230/12, C-232/12 i C-254/12), Vodafone Omnitel NV (C-230/12 i C-254/12), Fastweb SpA (C-230/12, C-254/12 i C-256/12), Television Broadcasting System SpA (C-257/12)

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Tumačenje članka 12. Direktive 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju) (SL L 108, str. 21.) — Administrativne naknade propisane za poduzeća — Propis koji predviđa da se svi troškovi državnog regulatornog tijela koje ne financira država dijele između poduzeća predmetnog sektora ovisno o njihovim ostvarenim prihodima na ime prodane robe i pruženih usluga

Izreka

Članak 12. Direktive 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju) treba tumačiti na način da se on ne protivi propisu države članice, poput onoga u glavnom postupku, ne temelju kojega su poduzeća koja pružaju uslugu ili elektroničku komunikacijsku mrežu obveznici naknade namijenjene pokrivanju svih troškova državnog regulatornog tijela i koje ne financira država, čiji je iznos određen u ovisnosti o prihodima koje ta poduzeća ostvaruju, pod uvjetom da je ta naknada isključivo namijenjena za pokrivanje troškova aktivnosti navedenih u stavku 1. točki (a) te odredbe, da ukupni prihod ostvaren na ime navedene naknade ne prelazi ukupne troškove tih aktivnosti i da se ta naknada dijeli između poduzeća na objektivan, transparentan i proporcionalan način, što treba provjeriti sud koji je postavio prethodno pitanje.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italija) — Sky Italia Srl protiv Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Predmet C-234/12) ⁽¹⁾

(Televizijsko emitiranje — Direktiva 2010/13/EU — Članak 4. stavak 1. i članak 23. stavak 1. — Reklamni spotovi — Nacionalni propis koji za televizijske kuće koje naplaćuju program predviđa manji maksimalni vremenski udio emitiranja koji se može posvetiti oglašavanju od udjela predviđenog za televizijske kuće koje ne naplaćuju program — Jednako postupanje — Sloboda pružanja usluga)

(2013/C 260/26)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Sky Italia Srl

Tuženik: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

uz sudjelovanje: Reti Televisive Italiane (RTI) SpA, Maria Iaccarino

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio — Tumačenje članka 4. Direktive 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (SL L 95, str. 1.) (SL, posebno izdanie na hrvatskom jeziku, poglavljje 6., svežak 7., str. 160.) — Tumačenje članka 49., 56. i 63. UFEU-a kao i članka 11. Povelje o temeljnim pravima Europske unije u vezi s člankom 10. Europske konvencije o ljudskim pravima kako ga tumači Europski sud za ljudska prava — Maksimalni vremenski udio emitiranja koji se može posvetiti oglašavanju — Nacionalni propis koji za televizijske kanale koji se plaćaju predviđa manji maksimalni udio od onoga predviđenog za druge kanale

Izreka

Članak 4. stavak 1. Direktive 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) kao i načelo jednakog postupanja i članak 56. UFEU-a trebaju se tumačiti na način da ne zabranjuju, u načelu, nacionalni propis, poput onoga u glavnom predmetu, koji predviđa manja ograničenja po satu za vrijeme emitiranja posvećeno televizijskom oglašavanju za televizijske kuće koje naplaćuju program od onih utvrđenih za televizijske kuće koje ne naplaćuju program, pod uvjetom da se poštuje načelo proporcionalnosti, što treba provjeriti sud koji je postavio prethodno pitanje.

⁽¹⁾ SL C 217, 21.7.2012.

⁽¹⁾ SL C 217, 21.7.2012.

Presuda Suda (treće vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Ujedinjeno Kraljevstvo) — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd protiv Asda Stores Ltd

(Predmet C-252/12) ⁽¹⁾

(Žigovi — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 9. stavak 1. točke (b) i (c), članak 15. stavak 1. i članak 51. stavak 1. točka (a) — Razlozi za opoziv prava — Pojam stvarne uporabe — Žig rabljen u kombinaciji s drugim žigom ili kao dio složenog žiga — Boja ili kombinacija boja u kojoj se žig rabi — Ugled)

(2013/C 260/27)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke u glavnom postupku

Tužitelji: Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd

Tuženik: Asda Stores Ltd

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Tumačenje članka 9. stavka 1. točaka (b) i (c), članka 15. i članka 51. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (kodificirana verzija) — Pojam „stvarne uporabe“ žiga — Kombinirana uporaba figurativnog i verbalnog žiga registriranih odvojeno — Žig registriran bez zahtjeva za boju, ali rabljen s posebnom bojom s učinkom stvaranja kod dijela javnosti asocijacije između te boje i žiga

Izreka

- Članak 15. stavak 1. i članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice treba tumačiti na način da uvjet „stvarne uporabe“, u smislu tih odredaba, može biti zadovoljen jedino ako se figurativni žig Zajednice rabi u kombinaciji s verbalnim žigom Zajednice koji se nalazi na njemu, pri čemu je kombinacija dvaju žigova uz to i sama registrirana kao žig Zajednice, u toj mjeri u kojoj razlike između oblika u kojem se žig koristi i oblika u kojem je taj žig bio registriran ne mijenjaju razlikovni karakter navedenog žiga kako je registriran.
- Članak 9. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe br. 207/2009 treba tumačiti na način da kada žig Zajednice nije registriran u boji, ali ga je njegov nositelj u velikoj mjeri rabio u određenoj boji ili kombinaciji određenih boja tako da se kod značajnog dijela

javnosti taj žig već povezuje s tom bojom ili kombinacijom boja, tada su boja ili boje koje treća strana rabi za prikaz znaka za koji se tvrdi da nanosi štetu navedenom žigu od važnosti prilikom ukupne ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu ili ukupne ocjene neopravdane koristi u smislu te odredbe.

- Članak 9. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe br. 207/2009 treba tumačiti na način da okolnost što je treća strana koja rabi znak za koji se tvrdi da nanosi štetu registriranom žigu i sama povezana kod značajnog dijela javnosti s bojom, ili kombinacijom određenih boja koje koristi za prikaz tog znaka, predstavlja važan čimbenik prilikom ukupne ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu ili neopravdane koristi u smislu te odredbe.

⁽¹⁾ SL C 227, 28.7.2012.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Hof van beroep te Brussel — Belgija) — Citroën Belux NV protiv Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonesn (FvF)

(Predmet C-265/12) ⁽¹⁾

(Članak 56. UFEU-a — Sloboda pružanja usluga — Direktiva 2005/29/EZ — Nepoštena poslovna praksa — Zaštita potrošača — Vezane ponude koje uključuju najmanje jednu finansijsku uslugu — Zabrana — Iznimke)

(2013/C 260/28)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Hof van beroep te Brussel

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Citroën Belux NV

Tuženik: Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonesn (FvF)

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Hof van beroep te Brussel — Belgija — Tumačenje članka 56. UFEU-a i članka 3. stavka 9. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi) (SL L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 15., svežak 8., str. 101.) — Nacionalna pravila na području zaštite potrošača koja, osim u takšativno navedenim slučajevima, općenito zabranjuju svaku vezanu ponudu koja uključuje najmanje jednu finansijsku uslugu.

Izreka

Članak 3. stavak 9. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi), članak 56. UFEU-a trebaju se tumačiti na način da ne zabranjuju takvu odredbu države članice, poput one o kojoj je riječ u glavnom predmetu, koja, osim u slučajevima taksativno navedenim u nacionalnom zakonodavstvu, određuje općenitu zabranu vezanih ponuda potrošaču kod kojih je najmanje jedan sastavni dio finansijska usluga.

(¹) SL C 258, 25.8.2012.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku od Nejvyšší správní soud — Češka Republika) — Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s. protiv Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

(Predmet C-299/12) (¹)

(Zaštita potrošača — Uredba (EZ) br. 1924/2006 — Prehrambene i zdravstvene tvrdnje koje se navode na hrani — Članak 2. stavak 2. točka 6. — Pojam „tvrdnje o smanjenom riziku od neke bolesti“ — Članak 28. stavak 2. — Proizvodi koji nose žig ili zaštićeno ime — Prijelazne mjere)

(2013/C 260/29)

Jezik postupka: češki

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Nejvyšší správní soud

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

Tuženik: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Nejvyšší správní soud — Tumačenje članka 1. stavka 3., članka 2. stavka 2. točke 6. i članka 28. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navodi na hrani (SL L 404, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 172.) — Pojam „tvrdnje o smanjenom riziku od neke bolesti“ — Tvrđnja na pakiranju proizvoda prema kojoj „ovaj proizvod sadrži dodatak kalcija i vitamina D3, koji pridonosi smanjenju faktora rizika razvoja osteoporoze i lomova kostiju“

Izreka

- Članak 2. stavak 2. točka 6. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navodi na hrani, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 116/2010 od 9. veljače 2010., treba tumačiti na način da zdravstvena tvrdnja, da bi se mogla kvalificirati kao „tvrdnja o smanjenom riziku od neke bolesti“ u smislu te odredbe, ne mora nužno izričito navoditi da konzumiranje određene kategorije hrane, određene hrane ili jedne od njezinih sastavnica „značajno“ smanjuje faktor rizika razvoja neke bolesti u ljudi.
- Članak 28. stavak 2. Uredbe br. 1924/2006, kako je izmijenjena Uredbom br. 116/2010, treba tumačiti na način da obavijest komercijalnog karaktera koja se nalazi na pakiranju hrane može predstavljati žig ili zaštićeno ime, u smislu te uredbe, pod uvjetom da je zaštićena kao takav žig ili takvo ime prema mjerodavnim propisima. Na nacionalnom sudu je da provjeri, s obzirom na sve činjenične i pravne elemente predmeta zbog kojeg je pred njim pokrenut postupak, je li takva obavijest doista žig ili zaštićeno ime koji su na taj način zaštićeni.
- Članak 28. stavak 2. Uredbe br. 1924/2006, kako je izmijenjena Uredbom br. 116/2010, treba tumačiti na način da se odnosi samo na hrani označenu žigom ili zaštićenim imenom koji se trebaju smatrati prehrambenom ili zdravstvenom tvrdnjom u smislu te uredbe i koja je u tom obliku postojala prije 1. siječnja 2005.

(¹) SL C 273, 8.9.2012.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Højesteret — Danska) — Metro Cash & Carry Danmark ApS protiv Skatteministeriet

(Predmet C-315/12) (¹)

(Trošarina — Direktiva 92/12/EEZ — Članci 7. do 9. — Direktiva 2008/118/EZ — Članci 32. do 34. — Kretanje proizvoda koji podliježu trošarini unutar Zajednice — Uredba (EEZ) br. 3649/92 — Članci 1. i 4. — Pojednostavljeni prateći dokument — Primjerak 1. — „Cash & carry“ djelatnost — Proizvodi stavljeni u promet radi potrošnje u jednoj državi članici i držani u drugoj državi članici u komercijalne svrhe ili proizvodi koje nabavljaju fizičke osobe za vlastitu uporabu i same je prevoze — Jaka alkoholna pića — Nepostojanje obveze dobavljača da izvrši provjeru)

(2013/C 260/30)

Jezik postupka: danski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Højesteret

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Metro Cash & Carry Danmark ApS

Tuženik: Skatteministeriet

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Højesteret — Tumačenje članka 7. stavka 4. Direktive Vijeća 92/12/EEZ od 25. veljače 1992. o općim aranžmanima za proizvode koji podliježu trošarinama te o držanju i prometu tih proizvoda i njihovom praćenju (SL L 76, str. 1.) i čl. 34. stavka 4. Direktive Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ (SL L 9, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 9., svezak 2., str. 174.) kao i Uredbe Komisije (EEZ) br. 3649/92 od 17. prosinca 1992. o pojednostavljenom pratećem dokumentu za prijevoz unutar Zajednice proizvoda koji podliježu trošarini, koji su stavljeni u promet radi potrošnje u državi članici otpreme (SL L 369, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 9., svezak 2., str. 18.) — Trošarina — Proizvodi koje nabavljaju fizičke osobe za vlastitu uporabu — Postojanje ili nepostojanje obveze poduzetnika u jednoj državi članici da se uvjeri u primetak primjerkra 1. pojednostavljenog pratećeg dokumenta pri prodaji alkohola u svojim trgovinama u navedenoj državi članici državljanim drugih država članica koji svoju kupovinu obavljaju uz predočenje potrošačke kartice dostavljene u ime poduzetnika koji su prisutni u drugim državama članicama i u slučaju kad su alkoholna pića predana imatelju kartice na licu mjestu kako bi ih on sam prenio u državu članicu u kojoj ima prebivalište.

Izreka

- Članke 7. do 9. Direktive Vijeća 92/12/EEZ od 25. veljače 1992. o općim aranžmanima za proizvode koji podliježu trošarinama te o držanju i prometu tih proizvoda i njihovom praćenju, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 92/108/EEZ od 14. prosinca 1992., kao i članke 1. i 4. Uredbe Komisije (EEZ) br. 3649/92 od 17. prosinca 1992. o pojednostavljenom pratećem dokumentu za prijevoz unutar Zajednice proizvoda koji podliježu trošarini, koji su stavljeni u promet radi potrošnje u državi članici otpreme, treba tumačiti na način da ne obvezuju gospodarski subjekt, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, da provjeri imaju li kupci iz drugih zemalja članica namjeru uvesti proizvode koji podliježu trošarini u drugu državu članicu i, po potrebi, obavlja li se taj uvoz u privatne ili komercijalne svrhe.
- Članke 32. do 34. Direktive Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ treba tumačiti na način da ne mijenjaju bitno članke 7. do 9. Direktive 92/12, kako je izmijenjena Direktivom 92/108, na način koji bi, u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, opravdavao drugaciji odgovor na prvo pitanje.
- Članak 8. Direktive 92/12, kako je izmijenjena Direktivom 92/108, treba tumačiti na način da može obuhvatiti kupnju proizvoda koji podliježu trošarini u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, kada te proizvode nabavljaju fizičke osobe za vlastitu uporabu i same ih prevoze, što nadležna nacionalna tijela moraju provjeriti u svakom pojedinom slučaju.

(¹) SL C 258, 25.8.2012.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Republike Cipar

(Predmet C-412/12) (¹)

(Povreda obveze države članice — Direktiva 1999/31/EZ — Odlagališta otpada — Nastavljanje odlaganja u nedostatku plana sanacije — Obveza zatvaranja odlagališta)

(2013/C 260/31)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Zavvos i D. Düsterhaus, agenti)

Tuženik: Republika Cipar (zastupnici: M. Chatzigeorgiou i K. Lykourgos, agenti)

Predmet

Povreda obveze države članice — Povreda čl. 14. Direktive Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada time što je propustila zatvoriti sva odlagališta na svojem državnom području na kojima se otpad nekontrolirano zbrinjava (XADA) ili time što nije udovoljila zahtjevima iz navedene Direktive.

2. Republici Cipar nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 366, 24.11.2012.

Zahtjev Europske komisije za mišljenje podnesen na temelju članka 218. stavka 11. UFEU-a

(Mišljenje 2/13)

(2013/C 260/32)

Jezik postupka: svi službeni jezici

Podnositelj zahtjeva

Europska komisija (zastupnici: H. Krämer, L. Romero Requena, C. Ladenburger i B. Smulders, agenti)

Pitanje postavljeno Sudu:

Je li nacrt sporazuma o pristupanju Europske unije Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda u skladu s Ugovorima?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Finanzgericht Baden-Württemberg (Njemačka) 7. svibnja 2013. — Birgit Wagener protiv Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

(**Predmet C-250/13**)

(2013/C 260/33)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Bundesgerichtshof (Njemačka) 13. svibnja 2013. — Elena Recinto-Pfingsten protiv Swiss International Air Lines AG

(**Predmet C-259/13**)

(2013/C 260/34)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) 24. svibnja 2013. — T-Mobile Austria GmbH protiv Telekom-Control-Kommission

(**Predmet C-282/13**)

(2013/C 260/35)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Finanzgericht München (Njemačka) 29. svibnja 2013. — Data I/O GmbH protiv Hauptzollamt München

(**Predmet C-297/13**)

(2013/C 260/36)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Bundesgerichtshofs (Njemačka) 6. lipnja 2013. — Novo Nordisk Pharma GmbH protiv Corinne Silber

(**Predmet C-310/13**)

(2013/C 260/37)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2013. podnio Thüringer Oberlandesgericht (Njemačka) — Udo Rätzke protiv S+K Handels GmbH

(**Predmet C-319/13**)

(2013/C 260/38)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Žalba od 14. lipnja 2013. koju je podnio Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda protiv presude Općeg suda (peto vijeće) donesene 10. travnja 2013. u predmetu T-360/11, Fercal — Consultadoria e Serviços protiv OHIM-a — Parfums Rochas (Patrizia Rocha)

(**Predmet C-324/13 P**)

(2013/C 260/39)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2013. podnio Tribunalul Sibiu (Rumunjska) — Illie Nicolae Nicula protiv Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(**Predmet C-331/13**)

(2013/C 260/40)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. lipnja 2013. podnio Bundesfinanzhof (Njemačka) — Nordex Food A/S protiv Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(**Predmet C-334/13**)

(2013/C 260/41)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2013. podnio Scottish Land Court (Ujedinjeno Kraljevstvo) — Robin John Feakins protiv The Scottish Ministers

(**Predmet C-335/13**)

(2013/C 260/42)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Žalba od 19. lipnja 2013. koju je podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) donesene 10. travnja 2013. u predmetu T-671/11, IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH protiv Europske komisije

(**Predmet C-336/13 P**)

(2013/C 260/43)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 24. lipnja 2013. — Cruz & Companhia Lda protiv Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

(**Predmet C-341/13**)

(2013/C 260/44)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. lipnja 2013. podnio Tribunal do Trabalho de Leiria (Portugal) — Modelo Continente Hipermercados SA protiv Autoridade Para As Condições de Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

(**Predmet C-343/13**)

(2013/C 260/45)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija) 24. lipnja 2013. — Cristiano Blanco protiv Agenzia delle Entrate

(**Predmet C-344/13**)

(2013/C 260/46)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. lipnja 2013. podnio Supreme Court (Irska) — Karen Millen Fashions Ltd protiv Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd

(**Predmet C-345/13**)

(2013/C 260/47)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Tužba od 25. lipnja 2013. — Europska komisija protiv Republike Grčke

(**Predmet C-351/13**)

(2013/C 260/48)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. lipnja 2013. podnio Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Italija) — Umbra Packaging srl protiv Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(**Predmet C-355/13**)

(2013/C 260/49)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. lipnja 2013. podnio Supreme Court of the United Kingdom — Public Relations Consultants Association Ltd protiv The Newspaper Licensing Agency Ltd i dr.

(**Predmet C-360/13**)

(2013/C 260/50)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Tužba podnesena 26. lipnja 2013. — Europska komisija protiv Slovačke Republike

(**Predmet C-361/13**)

(2013/C 260/51)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Corte suprema di cassazione (Italija) 28. lipnja 2013. — Maurizio Fiamingo protiv Rete Ferroviaria Italiana SpA

(**Predmet C-362/13**)

(2013/C 260/52)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Corte suprema di cassazione (Italija) 28. lipnja 2013. — Leonardo Zappalà protiv Rete Ferroviaria Italiana SpA

(**Predmet C-363/13**)

(2013/C 260/53)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. lipnja 2013. podnio High Court of Justice (Chancery Division) (Ujedinjeno Kraljevstvo) — International Stem Cell Corporation protiv Comptroller General of Patents

(**Predmet C-364/13**)

(2013/C 260/54)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Corte suprema di cassazione (Italija) 1. srpnja 2013. — Profit Investment SIM SpA, in liquidazione protiv Stefano Ossija i Commerzbank AG

(**Predmet C-366/13**)

(2013/C 260/55)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Corte suprema di cassazione

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Profit Investment SIM SpA, in liquidazione

Tuženici: Stefano Ossi, Commerzbank AG

Prethodna pitanja

1. Može li se smatrati da postoji povezanost između različitih predmeta, u smislu članka 6. točke 1. Uredbe 44/2001 (¹), u slučaju kada postoji razlika u predmetu tužbenih zahtjeva istaknutih u dvjema tužbama i pravnoj osnovi na temelju koje su istaknuti tužbeni zahtjevi, a da među njima ne postoji odnos podređenosti ili pravno-logičkog nesklada, ali bi se moguće priznanje osnovanosti jednog od njih potencijalno moglo stvarno odraziti na opseg prava čija je zaštita zatražena u okviru drugog zahtjeva?

2. Može li se smatrati ispunjenim zahtjev iz članka 23. stavka 1. točke (a) spomenute Uredbe da sporazum o nadležnosti suda mora biti zaključen u pisanom obliku u slučaju kada je takva klauzula sadržana u ispravi (*Information memorandum*) koju je jednostrano sastavio izdavatelj obveznica s ciljem da se odredi primjenjivost sporazuma o nadležnosti na sporove koji nastanu u odnosu na bilo kojeg naknadnog stjecatelja tih obveznica po pitanju njihove valjanosti; odnosno može li se unošenje klauzule sa sporazumom o nadležnosti u ispravu čija je svrha urediti obveznice namijenjene preko-graničnom prometu smatrati oblikom dopuštenim međunarodnim trgovачkim običajima u smislu članka 23. stavka 1. točke (c) iste Uredbe?

3. Treba li izraz „stvari koje se odnose na ugovore“ iz članka 5. stavka 1. spomenute Uredbe razumjeti na način da se odnosi samo na sporove u kojima se pred sud namjerava iznijeti pravni odnos koji proizlazi iz ugovora, te sporove koji su s navedenim odnosom usko povezani ili se može proširiti i na sporove u kojima se tužitelj ne poziva na ugovor, već negira postojanje pravno valjanog ugovornog odnosa i traži povrat iznosa uplaćenog s naslova koji je prema njegovom mišljenju lišen bilo kakve pravne osnove?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskega odluka u građanskim i trgovачkim predmetima, SL L 12, 2001., str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svežak 3., str. 30.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnijela Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija) 1. srpnja 2013. — Pier Paolo Fabretti protiv Agenzia delle Entrate

(Predmet C-367/13)

(2013/C 260/56)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Commissione tributaria provinciale di Roma

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Pier Paolo Fabretti

Tuženik: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Prethodno pitanje

Je li podvrgavanje u fiskalne svrhe osoba koje imaju status rezidenta u Italiji obvezama prijave i oporezivanja dobitaka ostvarenih u pravnim osobama država članica Europske unije koje imaju pravo priređivati igre na sreću, kao što to čini članak 67. točka (d) Uredbe br. 917 Predsjednika Republike od 22. prosinca 1986. (TUIR), u suprotnosti s člankom 49. UEZ-a ili ga treba smatrati opravdanim razlozima javnog morala, javnog poretka ili javne sigurnosti, u smislu članka 46. UEZ-a?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch (Nizozemska) 1. srpnja 2013. — kazneni postupak protiv N.F. Gielen i dr.

(Predmet C-369/13)

(2013/C 260/57)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch

Stranke u glavnom postupku

N.F. Gielen, M.M.J. Geerings, F.A.C. Pruijmboom, A.A. Pruijmboom

Prethodna pitanja

- 1(a) Može li se kemijska tvar alfa-fenilacetooacetonitril (CAS br. 4468-48-8, u dalnjem tekstu: APAAN) izjednačiti s predviđenom tvari 1-fenil-2-propanol (CAS br. 103-79-7, u dalnjem tekstu: BMK)? Rechtbank posebice traži razjašnjenje treba li nizozemski pojam „bevatten“ [koji sadrži], engleski pojam „containing“ i francuski pojam „contenant“ tumačiti na način da tvar BMK mora biti, kao takva, već prisutna u tvari APAAN.

U slučaju negativnog odgovora na 1(a) pitanje Rechtbank želi Sudu postaviti sljedeća dodatna pitanja:

- 1(b) Mora li se, ili ne, APAAN smatrati [jednom od] „stoffen ... die zodanig zijn vermenigd dat genoemde stoffen niet gemakkelijk met eenvoudige of economisch rendabele middelen kunnen worden gebruikt of geëxtraheerd“ [tvari koja predviđene tvari sadrži u takvim spojevima da se ne mogu lako koristiti ni ekstrahirati lako primjenjivim ili ekonomski isplativim sredstvima]; „a substance that is compounded in such a way that it cannot be easily used or extracted by readily applicable or economically viable means“ i „une autre préparation contenant des substances classifiées qui sont composées de manière telle que ces substances ne peuvent pas être facilement utilisées, ni extraites par des moyens aisés à mettre en oeuvre ou économiquement viables“? Iz Priloga 3. proizlazi da je sa stajališta policije riječ o relativno jednostavnom, čak sasvim jednostavnom, postupku pretvaranja.

- 1(c) Za odgovor na pitanje 1(b), pogotovo u odnosu na upotrebu izraza „economisch rendabele middelen [ekonomski isplativa sredstva]/economically viable means/moyens économiquement viables“, je li važno što postupak pretvaranja APAAN-a u BMK — iako na nezakonit način — očigledno omogućuje zaradu značajnih novčanih iznosa u slučaju daljnje uspješne pretvorbe APAAN-a u BMK i/ili u amfetamin i/ili u slučaju (protuzakonite) trgovine BMK-om dobivenog od APAAN-a?

2. Pojam „subjekt” određen je u članku 2. točki (d) Uredbe (EZ) br. 273/2004⁽¹⁾ i u članku 2. točki (f) Uredbe (EZ) br. 111/2005.⁽²⁾ U odgovorima na sljedeće pitanje Rechtbank zahtijeva da Sud postupi prema pretpostavci da se ovdje raspravlja o predviđenoj tvari u smislu članka „2. točke (a) ili drugoj istovjetnoj tvari u smislu pojmova Priloga I: Predviđene tvari u smislu članka 2. točke (a)” navedenih uredaba.

Treba li smatrati da se pojam „subjekt” odnosi na fizičku osobu koja namjerno, sama ili s drugom pravnom osobom (pravnim osobama) i/ili fizičkom osobom (fizičkim osobama) bez dozvole drži u posjedu predviđenu tvar a da pri tome ne postoje nikakve daljnje sumnjive okolnosti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 273/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o prekursorima za droge (SL 2004 L 47, str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 111/2005 od 22. prosinca 2004. o utvrđivanju pravila za nadzor trgovine prekursorima za droge između Zajednice i trećih zemalja (SL 2005 L 11, str. 1.).

Tužba podnesena 2. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Helenske Republike

(Predmet C-378/13)

(2013/C 260/58)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Patakia i A. Alcover San Pedro)

Tuženik: Helenska Republika

Tužbeni zahtjev

— Utvrditi da Helenska Republika, time što nije poduzela mjere kako bi postupila sukladno presudi Suda od 6. listopada 2005. u predmetu C-502/03, Komisija protiv Helenske Republike, nije ispunila svoje obveze propisane u članku 260. stavku 1. UFEU-a.

— Naložiti Helenskoj Republici plaćanje novčane kazne Komisiji u iznosu od 71 193,60 eura za svaki dan zakašnjenja u postupanju sukladno presudi donesenoj u predmetu C-502/03, počevši od dana donošenja presude u ovom postupku pa do dana postupanja sukladno presudi u predmetu C-502/03.

— Naložiti Helenskoj Republici plaćanje Komisiji dnevног paušalnog iznosa od 7 786,80 eura, počevši od dana donošenja presude u predmetu C-502/03 do dana donošenja presude u ovom predmetu ili do dana postupanja sukladno presudi donesenoj u predmetu C-502/03, ovisno o tome koji je od navedenih datuma ranije nastupio.

— Naložiti Helenskoj Republici snošenje troškova.

Pravni navodi i glavni argumenti

1. U presudi od 6. listopada 2005. u predmetu C-502/03, Komisija protiv Helenske Republike, Sud je odlučio kako slijedi:

1. Budući da Helenska Republika nije poduzela potrebne mjere kojima bi se osiguralo poštivanje članaka 4., 8. i 9. Direktive Vijeća 75/442/EEZ od 15. srpnja 1975. o otpadu, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 91/156/EEZ od 18. ožujka 1991., povrijedila je svoje obveze na temelju te Direktive.

2. Helenskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

2. Članak 260. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije predviđa da ako Sud Europske unije ustanovi da država članica nije ispunila neku obvezu na temelju Ugovora, ta je država dužna poduzeti potrebne mjere kako bi postupila sukladno presudi Suda.

3. Komisija je u okviru predsudskog postupka predviđenog u članku 260. UFEU-a poslala Helenskoj Republici pismo opomene i ponovljeno pismo opomene kojima ju je pozvala na očitovanje o mjerama poduzetim kako bi se postupilo sukladno spomenutoj presudi.

4. Nakon što je ocijenila odgovore koje je Helenska Republika dala na gore navedene opomene, a posebice s obzirom na osam izvješća o napretku koje je izradila Helenska Republika, Komisija je ustanovila da Helenska Republika ni sedam godina nakon donošenja gore spomenute presude nije poduzela potrebne mjere nužne za postupanje sukladno presudi Suda od 6. listopada 2005. u predmetu C-502/03 pa je odlučila podići tužbu predvidenu člankom 260. stavkom 2. UFEU-a.

Žalba koju je 3. srpnja 2013. podnio *Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)* protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 19. travnja 2013. u predmetu T-51/11, *Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)* protiv Komisije

(Predmet C-379/13 P)

(2013/C 260/59)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Žalitelj: *Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)* (zastupnici: N. Morais Sarmento i L. Pinto Monteiro, *advogados*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj zahtijeva od Suda da:

- u cijelosti ukine presudu Općeg suda;
- u cijelosti poništi pobijanu odluku;
- naloži Komisiji da snosi vlastite troškove kao i troškove žalitelja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Nedonošenje odluke u razumnom roku

(i.) Zastara pokretanja postupka

Žalitelj smatra da je pobijana odluka donesena nakon isteka roka od četiri godine za pokretanje postupka koji je propisan člankom 3. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95⁽¹⁾. Također je, čak i u slučaju da je nastupio prekid roka zastare za pokretanje postupka, proteklo razdoblje dvostrukog roka zastare u kojem nije donesena nikakva odluka sukladno članku 3. stavku 1. točki 4. spomenute Uredbe. S obzirom na zastaru prava na pokretanje postupka pobijanu odluku treba proglašiti nezakonitom i nepodobnom za izvršenje.

(ii.) Povreda načela pravne sigurnosti

Žalitelj drži da činjenica da je Komisija dopustila da protekne više od 20 godina između navedenih nepravilnosti i donošenja pobijane odluke predstavlja povredu načela pravne sigurnosti. Ovo temeljno načelo pravnog poretku Europske unije predviđa da svaka osoba ima pravo na to da institucije Europske unije odluče o njenim zahtjevima u razumnom roku.

(iii.) Povreda prava na obranu

Žalitelj tvrdi da mu je povrijđeno pravo na obranu utoliko što je prošlo više od 20 godina između navedenih nepravilnosti i donošenja konačne odluke, čime mu je bilo uskraćeno pravo da iznese vlastita stajališta u razumnom roku, tj. u razdoblju u kojem su mu još uvijek bili dostupni dokumenti koji su mu mogli omogućiti opravdanje troškova koje je Komisija smatrala neprihvatljivima.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti finansijskih interesa Europskih zajednica (SL L 312, str. 1.) (SL, posebno izdanie na hrvatskom jeziku, poglavljje 1., svežak 7., str. 5.).

Žalba od 3. srpnja 2013. koju je podnio Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) donesene 19. travnja 2013. u predmetu T-52/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) protiv Komisije

(Predmet C-380/13 P)

(2013/C 260/60)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Žalitelj: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (zastupnici: N. Moraes Sarmento i L. Pinto Monteiro, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj zahtijeva od Općeg suda da:

- ukine u cijelosti presudu Općeg suda;
- poništi u cijelosti pobijanu odluku;
- naloži Komisiji snošenje vlastitih troškova kao i troškova žalitelja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Nedonošenje odluke u razumnom roku

(i.) Zastara vođenja postupka

Žalitelj tvrdi da je pobijana odluka donesena nakon isteka roka od četiri godine propisanog za zastaru vođenja postupka, kako je određeno člankom 3. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95⁽¹⁾. Također je, čak i da je došlo do eventualnog prekida roka za vođenje postupka, prekoračeno dvostruko trajanje roka a da nije donijeta ikakva odluka sukladno odredbi članka 3. stavka 1. četvrte točke navedene Uredbe. S obzirom na zastaru navedenog prava, pobijanu odluku valja proglašiti nezakonitom te nepodobnom za izvršenje.

(ii.) Povreda načela pravne sigurnosti

Žalitelj tvrdi da činjenica da je Komisija dopustila da prođe više od 20 godina između navedenih nepravilnosti i donošenja pobijane odluke prepostavlja povredu načela pravne sigurnosti. To temeljno načelo pravnog poretku Europske unije predviđa da sve osobe imaju pravo da institucije Unije riješe njihove predmete u razumnom roku.

(iii.) Povreda prava na obranu

Žalitelj smatra da mu je povrijđeno pravo na obranu zato što je prošlo više od 20 godina između navedenih nepravilnosti i donošenja konačne odluke, čime mu je uskraćeno pravo da iznese svoja očitovanja u razumnom roku, tj. u razdoblju u kojem je još raspolagao dokumentima koji bi mu omogućili opravdati troškove koje je Komisija smatrala neprihvatljivima.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti finansijskih interesa Europskih zajednica (SL L 312, str. 1.).

Žalba koju je 3. srpnja 2013. podnio Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) donesene 19. travnja 2013. u predmetu T-53/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) protiv Komisije

(**Predmet C-381/13 P**)

(2013/C 260/61)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Žalitelj: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (zastupnici: N. Moraes Sarmento i L. Pinto Monteiro, advogados)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj zahtijeva od Suda da:

- u cijelosti ukine presudu Općeg suda;
- u cijelosti poništi pobijanu odluku;
- naloži Komisiji da snosi svoje troškove i troškove žalitelja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Nedonošenje odluke u razumnom roku

(i.) Zastara pokretanja postupka

Žalitelj smatra da je pobijana odluka donesena po proteku četverogodišnjeg roka zastare za pokretanje postupka kako je propisan člankom 3. Uredbe Vijeća (EZ, Euroatom) br. 2988/95⁽¹⁾). Također bi, čak i u slučaju da je nastupio prekid roka zastare za pokretanje postupka, protekao dvostruki rok zastare bez donošenja odgovarajuće odluke sukladno određenju iz članka 3. stavka 1. podstavka 4. navedene uredbe. S obzirom na zastaru prava na pokretanje postupka, pobijanu odluku treba proglašiti nezakonitom i nepodobnom za izvršenje.

(ii.) Povreda načela pravne sigurnosti

Žalitelj je mišljenja da činjenica da je Komisija dopustila protek više od 20 godina od nepravilnosti koje mu stavlja na teret do donošenja pobijane odluke predstavlja u sebi povredu načela pravne sigurnosti. To temeljno načelo pravnog poretku Europske unije predviđa da svatko ima pravo na to da institucije Unije obrade njegove predmete u razumnom roku.

(iii.) Povreda prava na obranu

Žalitelj navodi da je povrijeđeno njegovo pravo na obranu utoliko što mu je, imajući u vidu protek više od 20 godina od nepravilnosti koje mu se stavljuju na teret do donošenja konačne odluke, bilo uskraćeno pravo očitovati se pravodobno, to jest u trenutku u kojem je još raspolagao dokumentima kojima je mogao opravdati troškove koje je Komisija smatrala neprihvatljivima.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euroatom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti finansijskih interesa Europskih zajednica (SL L 312, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 1., svežak 7., str. 5.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Raad van State (Nizozemska) 5. srpnja 2013. — M. G., N. R. protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(**Predmet C-383/13**)

(2013/C 260/62)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Raad van State

Stranke u glavnom postupku

Žalitelji: N. R.
M. G.

Protivnik žalbe: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Prethodna pitanja

1. Znači li povreda općeg načela poštivanja prava na obranu, koje se također očituje u članku 41. stavku 2. Povelje o temeljnim pravima Europske unije⁽²⁾, a koju je počinila nacionalna administracija pri donošenju odluke o produženju u smislu članka 15. stavka 6. Direktive 2008/115/EZ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom, bezuvjetno i u svim slučajevima prestanak zadržavanja?
2. Dopušta li to opće načelo poštivanja prava na obranu da se pristupi vaganju interesa u okviru kojega se, pored ozbiljnosti povrede navedenog načela i štete interesima stranca koji iz tog načela proizlaze, uzimaju u obzir i interesi države članice kojoj služi produženje zadržavanja?

⁽¹⁾ SL 2000, C 364, str. 1.

⁽²⁾ SL L 348, str. 98.; SL, posebno izdanje na hrvatskom, poglavljje 19., svežak 8., str. 188.

Tužba podnesena 5. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Republike Cipar

(**Predmet C-386/13**)

(2013/C 260/63)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Hetsch, K. Herrmann i M. Patakia)

Tuženik: Republika Cipar

Tužbeni zahtjevi

- utvrditi da je Republika Cipar, time što nije usvojila sve zakonske, podzakonske i upravne propise potrebne za usklađivanje s Direktivom 2009/28/EZ⁽¹⁾ o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnjem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ⁽²⁾ i 2003/30/EZ⁽³⁾ ili, u svakom slučaju, time što te propise nije priopćila Komisiji povrijedila obveze koje proizlaze iz članka 27. stavka 1. navedene Direktive;
- naložiti Republici Cipar sukladno članku 260. stavku 3. UFEU-a plaćanje novčane kazne u dnevnom iznosu od 11 404,80 eura počevši od dana objave presude Suda;
- naložiti Republici Cipar snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Direktiva 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. tiče se promicanja uporabe energije iz obnovljivih izvora te izmjena kao i kasnjem stavljanju izvan snage Direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (u daljnjem tekstu: Direktiva 2009/28/EZ). Sukladno njenom članku 1., spomenutom Direktivom utvrđuje se zajednički okvir za promicanje energije iz obnovljivih izvora. Direktiva postavlja obvezne nacionalne ciljeve za ukupan udjel energije iz obnovljivih izvora u konačnoj bruto potrošnji energije i za udjel energije iz obnovljivih izvora u prometu. Direktivom se propisuju pravila koja se odnose na statističke prijenose među državama članicama, zajedničke projekte država članica i zajedničke projekte država članica i trećih zemalja, jamstva o podrijetlu, upravne postupke, informacije i ospozobljavanje te pristup elektroenergetskoj mreži za energiju iz obnovljivih izvora. Njome se utvrđuju kriteriji održivosti za pogonska biogoriva i druga tekuća biogoriva.
2. Sukladno članku 27. Direktive 2009/28/EZ, države članice trebale su donijeti nacionalne propise potrebne za ispunjavanje odredaba Direktive do 5. prosinca 2010. i priopćiti usvojene mjere Komisiji. Takvo priopćavanje predstavlja sastavni dio obveze prenošenja direktiva EU-a u unutarnji pravni sustav i obveze lojalne suradnje, što proizlazi iz članka 260. stavka 3. UFEU-a.
3. Na osnovi službenih dopisa ciparskih institucija i priopćenih nacionalnih mjera u razdoblju prije pokretanja postupka i prije donošenja odluke o podnošenju predmetne tužbe, Komisija je utvrdila da Republika Cipar nije usvojila sve zakonske, podzakonske i upravne mjere potrebne za usklađivanje nacionalnog pravnog okvira s odredbama Direktive 2009/28/EZ pa je odlučila podnijeti tužbu sukladno članku 258. u vezi s člankom 260. stavkom 3. UFEU-a zahtijevajući od Suda da utvrdi da je Republika Cipar povrijedila obveze iz članka 27. stavka 1. spomenute Direktive.

⁽¹⁾ SL L 140, 5.6.2009., str. 16.-62.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 11., str. 39.

⁽²⁾ SL L 283, 27.10.2001., str. 33.-40.

⁽³⁾ SL L 123, 17.5.2003., str. 42.-46.

Žalba od 8. srpnja 2013. koju je podnijela Helenska Republika protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) donesene 17. svibnja 2013. u predmetu T-294/11, Helenska Republika protiv Europske komisije

(Predmet C-391/13 P)

(2013/C 260/64)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Helenska Republika (zastupnik: I. Chalkias)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

- prihvati žalbu;
- ukinuti pobijanu presudu Općeg suda zbog ranije navedenih tužbenih razloga;
- naložiti Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

- Prvim žalbenim razlogom koji se odnosi na sektor maslinovog ulja, Helenska Republika tvrdi da pobijana presuda sadrži pogreške u pravu, s obzirom na to da je Opći sud pogrešno tumačio i primijenio smjernice iz dokumenata AGRI/VI/5330/1997, AGRI/17933/2000 i AGRI/61495/2002, kakvi su na snazi, jer je smatrao da je očigledno poboljšanje sustava kontrole u sektoru maslinovog ulja u razdoblju od 2004. do 2005. u odnosu na razdoblje od 2003. do 2004. ponovljeno kršenje, trajni nedostatak i značajno pogoršanje koje opravdava povećanje ispravka za razdoblje od 2004. do 2005., iako je bilo očito neprimjereni povećati ispravak od 10 %, određen za razdoblje od 2003. do 2004., na 15 % za razdoblje od 2004. do 2005. zbog ponovljenog kršenja, s obzirom na brojna poboljšanja (daljnje osuvremenjivanje GIS-a za uzgoj maslina, poboljšanje kontrole na licu mjesta i unakrsnih kontrola koje dovode do otkrivanja nepravilnosti i izricanja kazni) koja su osnažila njihov sustav kontrole.
- Drugim žalbenim razlogom koji se odnosi na sektor ratarских usjeva, Helenska Republika tvrdi da je:

1. počinjena povreda prava Unije i načela proporcionalnosti pogrešnim tumačenjem i pogrešnom primjenom neažuriranih smjernica u pogledu paušalnih ispravaka stare zajedničke poljoprivredne politike na novu zajedničku poljoprivredni politiku, s obzirom na to da se iznosi paušalnih ispravaka odnose na različita pravila kontrole, i

2. obrazloženje presude Općeg suda nepotpuno s obzirom na to da je usporedba podataka LPIS-GIS-a, uzetih u obzir za izyještaje u 2007. s podacima novog LPIS-GIS-a, ažuriranog 2009., jasno pokazala da su razlike i nedostaci minimalni i ne prelaze 2,4 % i da je stoga ispravak od 5 % neopravdan te da daljnji materijalni argumenti Helenske Republike koji se odnose na kvalitetu unakrsnih administrativnih kontrola nisu bili uzeti u obzir.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Juzgado de lo Social de Barcelona (Španjolska) 9. srpnja 2013. — Andrés Rabal Cañas protiv Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

(**Predmet C-392/13**)

(2013/C 260/65)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Juzgado de lo Social de Barcelona

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Andrés Rabal Cañas

Tuženici: Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

Prethodna pitanja

1. Treba li pojam „kolektivnog otkazivanja”, utvrđen u članku 1. stavku 1. točki (a) Direktive 98/59 (⁽¹⁾), tako da obuhvaća svako „otkazivanje koje provodi poslodavac iz jednog ili više razloga koji se ne odnose na osobu radnika” sukladno utvrđenom brojčanom pragu, tumačiti na način da — imajući u vidu njegov doseg na razini Zajednice — onemogućava ili se protivi tome da pravna norma kojom se on prenosi u nacionalni pravni poredak ograničava njegov doseg isključivo na određeni način prestanka radnog odnosa, to jest na onaj iz „gospodarskih, tehničkih, organizacijskih ili proizvodnih” razloga, kako to čini članak 51. stavak 1. *Estatuto de los Trabajadores*?
2. Treba li u izračun broja otkaza, koji se uzimaju u obzir prilikom utvrđivanja činjenice je li riječ o „kolektivnom otkazivanju” u smislu članka 1. stavka 1. Direktive 98/59, bilo da je riječ o „otkazivanju koje provodi poslodavac” (točka (a)) ili o „prestanku ugovora o radu na inicijativu poslodavca iz jednog ili više razloga koji se odnose na osobu radnika, pod uvjetom da postoji najmanje pet otkaza” (drugi podstavak), uključiti i pojedinačne prestanke ugovora o radu na određeno vrijeme zbog isteka roka na koji su sklopljeni (za unaprijed dogovoren razdoblje, posao ili službu), poput onih predviđenih u članku 40. stavku 1. točki (c) *Estatuto de los Trabajadores*?
3. Određuje li se pojam „kolektivnog otkazivanja radnicima zaposlenim na temelju ugovora o radu sklopljenog na odre-

đeno vrijeme ili za određene poslove” upotrijebljen u članku 1. stavku 2. točki (a) Direktive u okviru pravila o izuzeću od njene primjene, isključivo putem kvantitativnog kriterija iz članka 1. stavka 1. točke (a) ili uz to zahtijeva da razlog za kolektivni prestanak radnih odnosa proizlazi iz istog okvira kolektivnog ugovaranja koji se odnosi na isto razdoblje, službu ili posao?

4. Prihvata li pojam „pogona” kao „pojam prava Zajednice”, prijevo potreban za određivanje značenja „kolektivnog otkazivanja” u smislu članka 1. stavka 1. Direktive 98/59, a imajući u vidu narav minimalne norme kako je utvrđena člankom 5. Direktive, tumačenje prema kojem je dopušteno da nacionalna pravna norma, kojom se prenosi u unutarnji pravni poredak države članice, u slučaju Španjolske članak 51. stavak 1. *Estatuto de los Trabajadores*, veže izračun brojčanog praga isključivo uz ukupnost „poduzeća”, uz isključivanje onih situacija u kojima bi — prihvaćanjem „pogona” kao referentne jedinice — bio prekoračen brojčani prag utvrđen spomenutim pravilom?

(¹) Direktiva Vijeća 98/59/EZ od 20. srpnja 1998. o usklajivanju zakonodavstava država članica o kolektivnim otkazima višku radnika (SL L 225, str. 16.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Nejvyšší správní soud (Češka Republika) 11. srpnja 2013. — Ministerstvo práce a sociálních věcí protiv Mgr. K. B.

(**Predmet C-394/13**)

(2013/C 260/66)

Jezik postupka: češki

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Nejvyšší správní soud (Češka Republika)

Stranke u glavnom postupku

Žalitelj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Druga stranka postupku: Mgr. K. B.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 76. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 (⁽¹⁾) od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice tumačiti na način da je u okolnostima predmetnog slučaja — u kojima tužiteljica, njezin suprug i njezino dijete žive u Francuskoj gdje njezin suprug radi i gdje se nalazi središte njihovih interesa, a tužiteljica je u cijelosti u Francuskoj prima obiteljsko davanje PAJE (*prestation d'accueil du jeune enfant*) — Češka Republika nadležna država članica za dodjelu obiteljskog davanja–roditeljskog doplatka?

2. U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje, treba li prijelazne odredbe Uredbe (EZ) br. 883/2004⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti tumačiti na način da one nalaže Češkoj Republici dodjelu obiteljskog davanja nakon 30. travnja 2010., iako nova definicija boravišta iz Uredbe (EZ) br. 987/2009⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (članak 22. nadalje) može, od 1. svibnja 2010., utjecati na nadležnost države članice?

3. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, treba li Uredbu (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti tumačiti na način da je, u okolnostima kakve su u predmetnom slučaju, od 1. svibnja 2010. Češka Republika nadležna država članica za dodjelu obiteljskog davanja?

⁽¹⁾ SL L 149, str. 2.

⁽²⁾ SL L 166, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svežak 3., str. 160.).

⁽³⁾ SL L 284, 30.10.2009., str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svežak 2., str. 171.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Satakunnan käräjäoikeus (Finska) 12. srpnja 2013. — Sähköalojen ammattiilitto ry protiv Elektrobudowa Spolka Akcyjna

(Predmet C-396/13)

(2013/C 260/67)

Jezik postupka: finski

Sud koji je postavio prethodna pitanja

Satakunnan käräjäoikeus

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Sähköalojen ammattiilitto ry

Tuženik: Elektrobudowa Spolka Akcyjna

Prethodna pitanja

- 1.1. Može li se sindikat koji djeluje u interesu radnika izravno pozivati na članak 47. Povelje o temeljnim pravima Europske unije kao neposredan izvor prava pružatelju usluge iz druge države članice u situaciji kad je odredba za koju se tvrdi da je protivna članku 47. (članak 84. poljskog Zakonika o radu) isključivo nacionalna odredba?

- 1.2. Proizlazi li u sudskom postupku o dospjelim tražbinama u državi obavljanja posla u smislu Direktive 96/71/EZ⁽¹⁾ iz prava Unije — posebno iz načela djelotvorne sudske zaštite sadržanog u članku 47. Povelje o temeljnim pravima Unije te članku 5. drugom podstavku i članku 6. navedene direktive, zajedno sa slobodom sindikalnog udruživanja zajamčenom člankom 12. Povelje o temeljnim pravima — da nacionalni sud ne smije primi-

jeniti odredbu radnog prava države podrijetla radnika koja zabranjuje ustup tražbina za plaće sindikatu u državi obavljanja posla kako bi taj sindikat osigurao njihovu naplatu, dok odgovarajuća odredba države obavljanja posla dopušta ustup dospjele tražbine za plaću radi osiguranja njezine naplate, a tako i prijenos svojstva osobe koja ima postupovnu sposobnost, sindikatu u kojem su svi radnici koji su ustupili tražbine s ciljem naplate članovi?

- 1.3. Treba li odredbe Protokola (br. 30) Ugovora iz Lisabona tumačiti na način da ih i nacionalni sudovi koji se ne nalaze u Poljskoj ili Ujedinjenom Kraljevstvu moraju uzimati u obzir ako predmetni spor predstavlja usku vezu s Poljskom i osobito ako je pravo mjerodavno za ugovore o radu poljsko pravo? Drugim riječima, je li poljsko-britanski protokol zapreka finskom суду da proglaši da su poljski zakoni ili drugi propisi, praksa ili upravne mjere protivni načelima, slobodama i temeljnim pravima koje proklamira Povelja o temeljnim pravima Europske unije?

- 1.4. S obzirom na članak 47. Povelje o temeljnim pravima Europske unije, treba li članak 14. stavak 2. Uredbe Rim I tumačiti na način da zabranjuje primjenu propisa države članice koji zabranjuje ustup tražbina i prava koji proizlaze iz radnog odnosa?

- 1.5. Treba li članak 14. stavak 2. Uredbe Rim I tumačiti na način da je mjerodavno pravo za ustup tražbina koje proizlaze iz ugovora o radu mjerodavno pravo i za predmetni ugovor o radu na temelju Uredbe Rim I, neovisno o tome imaju li odredbe nekog drugog prava također utjecaj na sadržaj pojedinačnog prava na koje se poziva?

- 1.6. S obzirom na članke 56. i 57. UFEU-a, treba li članak 3. Direktive 96/71/EZ tumačiti na način da pojam minimalne plaće obuhvaća osnovnu plaću po satu prema klasifikaciji po platnim skupinama, zajamčenu plaću za rad plaćen po učinku, naknadu za godišnji odmor, fiksne dnevnice i naknadu prijevoza na posao, kako su ti radni uvjeti određeni u kolektivnom ugovoru opće primjene koji proizlazi iz Priloga Direktivi?

- 1.6.1. Treba li članke 56. i 57. UFEU-a i/ili članak 3. Direktive 96/71/EZ tumačiti na način da su zapreka državama članicama da, kao državama primateljicama kako ih se naziva u nacionalnom propisu (kolektivnom ugovoru opće primjene), pružateljima usluga iz drugih država članica uvedu obvezu isplate naknade za prijevoz i dnevnicu radnicima upućenim na njihovo državno područje, uzimajući u obzir činjenicu da se prema predmetnom nacionalnom propisu za svakog upućenog radnika smatra da radi u režimu profesionalnog premještaja tijekom cijelog trajanja premještaja, što mu istovremeno stvara pravo i na naknadu prijevoza i na dnevnicu?

- 1.6.2. Treba li članke 56. i 57. UFEU-a i/ili članak 3. Direktive 96/71/EZ tumačiti na način da nacionalnom sudu ne dopuštaju odbijanje priznanja podjele radnika na platne razrede koje je trgovacko društvo iz druge države članice utvrdilo i primjenjuje u svojoj državi podrijetla, ako je izvršena takva podjela?

1.6.3. Treba li članke 56. i 57. UFEU-a i/ili članak 3. Direktive 96/71/EZ tumačiti na način da dopuštaju poslodavcu iz druge države članice valjano, i za sud države obavljanja posla obvezujuće, određivanje klasifikacije radnika u platne skupine u situaciji u kojoj je kolektivni ugovor opće primjene u državi obavljanja posla zahtijevao uvođenje drukčije klasifikacije po platnim skupinama s gledišta krajnjeg rezultata ili država članica primateljica u koju su radnici pružatelja usluga iz druge države članice bili upućeni može naložiti pružatelju usluga poštivanje odredbe o kriterijima za klasifikaciju radnika u platne kategorije?

1.6.4. Treba li, u okviru tumačenja članka 3. Direktive 96/71/EZ, s obzirom na članke 56. i 57. UFEU-a, naknadu troškova smještaja koju poslodavcu nalažu odredbe kolektivnog ugovora navedenog u pitanju 1.6 i bonove za hranu podijeljene na temelju ugovora o radu pružatelja usluga iz druge države članice, smatrati naknadama troškova nastalim zbog upućivanja ili oni spadaju pod pojam minimalne plaće u smislu članka 3. stavka 1. Direktive?

1.6.5. Mogu li se članak 3. Direktive 96/71/EZ i članci 56. i 57. UFEU-a tumačiti na način da se kolektivni ugovor opće primjene države obavljanja posla treba smatrati opravdanim zbog zahtjeva javnog poretku u okviru tumačenja pitanja naknade za rad plaćen po učinku, naknade prijevoza i dnevnice?

⁽¹⁾ Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (SL L 18, 21.1.1997., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 5., svežak 5., str. 127.).

Tužba podnesena 17. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Rumunjske

(Predmet C-405/13)

(2013/C 260/68)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Hetsch, O. Beynet i L. Nicolae, agenti)

Tuženik: Rumunjska

Tužbeni zahtjevi

— utvrditi da Rumunjska nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 49. stavka 1. Direktive 2009/72/EZ (⁽¹⁾) Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ time što nije usvojila sve zakonodavne, regulatorne i upravne mјere potrebne kako bi poštovala članak 2. točku 1., članak 3. stavak 5. točku (b) te stavak 7. i stavak 9. točku (c) istog

članka, članak 5., članak 7. stavak 4., članak 9. stavke 1. do 7., članak 10. stavke 2. i 5., članak 11. stavak 8., članak 13. stavak 4. i stavak 5. točku (b), članak 16. stavke 1. i 2., članak 25. stavak 1., članak 26. stavak 2. točku (c), članak 31. stavak 3., članak 34. stavak 2., članak 37. stavak 1. točke (k), (p) i (q), stavak 3. točke (b) i (d) te stavke 10. do 12., članak 38. stavak 1., članak 39. stavke 1., 4. i 8. te Prilog I. točku (1) navedene Direktive, odnosno, u svakom slučaju, time što Komisiji nije priopćila takve mјere;

- naložiti Rumunjskoj, u skladu s člankom 260. stavkom 3. UFEU-a, plaćanje novčane kazne zbog neispunjerenja obveze priopćavanja svih mјera za prenošenje Direktive 2009/72/EZ u iznosu od 30 228,48 eura za svaki dan zakašnjenja računajući od dana objave presude u ovom predmetu;
- naložiti Rumunjskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Rok za prenošenje Direktive u nacionalno pravo istekao je 3. ožujka 2011.

⁽¹⁾ (SL C 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom, poglavljje 12., svežak 4., str. 29.)

Tužba podnesena 17. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Rumunjske

(Predmet C-406/13)

(2013/C 260/69)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Hetsch, O. Beynet i L. Nicolae, agenti)

Tuženik: Rumunjska

Tužbeni zahtjevi

- utvrditi da nedonošenjem svih zakonskih i drugih propisa potrebnih za uskladihanje s odredbama članka 3. stavaka 3. i 4., članka 4. stavka 2., članka 8., članka 9. stavaka 1. do 7., članka 10. stavaka 2. i 5., članka 13. stavaka 1. i 5., članka 14. stavka 4. i stavka 5. točke (b), članka 16. stavka 1., članka 25. stavka 5., članka 36. stavka 9. trećeg podstavka, članka 41. stavka 1. točaka (d), (g) i (q), stavka 3. točaka (b) i (d), stavka 6. točaka (a) i (c) i stavaka 10. i 12., članka 42. stavka 1., članka 43. stavaka 1., 4. i 8., članka 48. i Priloga I. točke 1. Direktive 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ (⁽¹⁾) ili, u svakom slučaju, ne priopćujući te propise Komisiji Rumunjska nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 54. stavka 1. navedene direktive;

- naložiti Rumunjskoj, u skladu s člankom 260. stavkom 3. UFEU-a, plaćanje novčane kazne zbog povrede obveze priopćavanja svih propisa za prenošenje Direktive 2009/73 u iznosu od 30 228,48 eura po danu kašnjenja od datuma objave presude u ovom postupku;
- naložiti Rumunjskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Rok za prenošenje direktive u nacionalno pravo istekao je 3. ožujka 2011.

(¹) SL L 211, str. 94.

Žalba koju je 19. srpnja 2013. podnio Ured za usklajivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) donesene 14. svibnja 2013. u predmetu T-249/11, Sanco protiv OHIM-a — Marsalman (pričak pileta)

(Predmet C-411/13 P)

(2013/C 260/70)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Ured za usklajivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: J. Crespo Carrillo i A. Folliard-Monguiral, u svojstvu agenata)

Druga stranka u postupku: Sanco, SA

Žalbeni zahtjevi

- da se poništi pobijana odluka;
- da se doneše nova odluka o biti stvari, uz odbijanje žalbe protiv pobijane odluke ili da vrati stvar na ponovni postupak Općem sudu;
- da se naloži tužitelju da snosi troškove postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Opći sud prekršio je odredbu članka 8. stavka 1. točke (b) UZZ-a (¹) oslanjajući se na pogrešnu interpretaciju karaktera usluga obuhvaćenih žigom za koje je podnesena prijava za registraciju u razredima 35 i 39 Nicanske klasifikacije. Analiza sličnosti proizvoda i usluga pogrešna je s obzirom na to da Opći sud nije uzeo u obzir okolnost da usluge obuhvaćene žigom za koje je podnesena prijava za registraciju ne obuhvačaju aktivnosti koje operater nudi za vlastiti račun u odnosu na vlastite proizvode. Pitanje bi li se takve

usluge trebale, u smislu Nicanske klasifikacije, pružati za račun trećih pitanje je prava koje treba biti razjašnjeno pred Sudom.

2. Opći sud prekršio je odredbu članka 8. stavka 1. točke (b) UZZ-a ocjenjujući komplementarnost proizvoda i usluga u smislu važnosti jednog proizvoda ili usluge „za kupnju“ drugih proizvoda ili usluga prema percepciji javnosti na koju se to odnosi. Opći sud nije ocijenio temelji li se komplementarnost proizvoda na interakciji na način da je njihova zajednička uporaba, promatrano potpuno objektivno, nužna ili poželjna.
3. Opći sud prekršio je odredbu članka 8. stavka 1. točke (b) UZZ-a zaključivši da su određeni komplementarni proizvodi i usluge automatski slični, iako je riječ samo o niskoj razini sličnosti, a da nije provjerio mogu li razlike koje potječu iz ostalih faktora neutralizirati takve sličnosti.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (konsolidirana verzija) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svežak 1., str. 226.).

Žalba Kraljevstva Španjolske od 26. srpnja 2013. na presudu Općeg suda (prvo vijeće) donesenu 29. svibnja 2013. u predmetu T-384/10, Kraljevstvo Španjolske protiv Europske komisije

(Predmet C-429/13 P)

(2013/C 260/71)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Kraljevstvo Španjolske (zastupnik: A. Rubio González, agent)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

- u svakom slučaju prihvati žalbu i djelomično ukinuti presudu Općeg suda od 29. svibnja 2013. u predmetu T-384/10, Kraljevstvo Španjolske protiv Europske komisije;
- kako je ranije naznačeno, djelomično poništiti Odluku Komisije br. C(2010) 4147 od 30. lipnja 2010. kojom se smanjuje finansijska potpora iz Kohezijskog fonda za sljedeće projekte (i grupe projekata): „Vodoopskrba stanovništva nastanjenog u hidrografskom bazenu rijeke Guadiana: okrug Andévalo“ (2000.ES.16.C.PE.133), „Sanacija i čišćenje bazena rijeke Guadalquivir: Guadaira, Aljarafe i EE NN PP Guadalquivir“ (2000.16.C.PE.066) i „Opskrba vodom nadopćinskih sustava provincija Granada i Málaga“ (2002.ES.16.C.PE.061); i
- u svakom slučaju naložiti tuženiku snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Pogrešna primjena prava u odnosu na pojam rada, uslijed utvrđenja Općeg suda da svaka mreža predstavlja jedinstven rad u smislu članka 1. točke (c) Direktive Vijeća 93/37/EEZ⁽¹⁾ od 14. lipnja 1993. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima.

Pobjijana se presuda udaljava od sudske prakse sadržane u presudi od 5. listopada 2000., Komisija protiv Francuske (C-16/98, *Recueil*, str. I-8315.), ne uzimajući u obzir nužnost zemljopisnog kontinuiteta svih radova i njihovu međuovisnost, to jest nužnost uzajamne povezanosti za pružanje usluge.

⁽¹⁾ SL L 199, 9.8.1993., str. 54.

OPĆI SUD

Rješenje Općeg suda od 4. srpnja 2013. — Just Music Fernsehbetriebs protiv OHIM-a — France Télécom (Jukebox)

(Predmet T-589/10) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Opoziv ranijeg žiga Zajednice — Obustava postupka”)

(2013/C 260/72)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Just Music Fernsehbetriebs (Landshut, Njemačka) (zastupnik: T. Kaus, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: P. Geroulakos, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: France Télécom (Pariz, Francuska) (zastupnik: C. Bertheux Scotte, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 14. listopada 2010. (predmet R 1408/2009-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između France Télécom i Just Music Fernsehbetriebs GmbH.

Izreka

1. Nema mjesta odlučivanju o tužbi.
2. Nalaže se Just Music Fernsehbetriebs GmbH i France Télécom snošenje vlastitih troškova kao i snošenje, svakome od njih, polovicne troškova nastalih Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM).

⁽¹⁾ SL C 72, 5.3.2011.

Rješenje Općeg suda od 8. srpnja 2013. — Nutrichem Diät + Pharma protiv OHIM-a — Gervais Danone (Active)

(Predmet T-414/11) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prigovor — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)

(2013/C 260/73)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Nutrichem Diät + Pharma GmbH (Roth, Njemačka) (zastupnici: D. Jochim i R. Egerer, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: u početku K. Klüpfel, zatim D. Walicka, agenti)

Druga strana u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent pred Općim sudom: Compagnie Gervais Danone (Levallois Perret, Francuska) (zastupnik: M. de Justo Bailey, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 4. svibnja 2011. (predmet R 683/2010-1), vezana uz postupak povodom prigovora između Nutrichem Diät + Pharma GmbH i Compagnie Gervais Danone.

Izreka

1. Postupak pokrenut tužbom se obustavlja.
2. Nalaže se tužitelju i intervenijentu snošenje vlastitih troškova kao i snošenje, svakome pojedinačno, polovice troškova tuženika.

⁽¹⁾ SL C 298, 8.10.2011.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 5. srpnja 2013. — Zweckverband Tierkörperbeseitigung protiv Komisije

(Predmet T-309/12 R)

(„Privremena pravna zaštita — Uplata doprinosa udruženju javnog prava — Državne potpore — Obveza povrata — Zahtjev za odgodu primjene — Hitnost”)

(2013/C 260/74)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Podnositelj zahtjeva: Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (Rivenich, Njemačka) (zastupnik: A. Kerkmann, odvjetnik)

Protivnik zahtjeva: Europska komisija (zastupnici: R. Sauer i T. Maxian Rusche, agenti)

Intervenijenti koji podržavaju protivnika zahtjeva: Saria Bio Industries AG & Co. KG (Selm, Njemačka); SecAnim GmbH (Lünen, Njemačka); i Knochen- und Fett-Union (KFU) GmbH (Selm) (zastupnici: U. Karpenstein i C. Johann, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za odgodu primjene Odluke Komisije 2012/485/EU od 25. travnja 2012. o državnoj potpori SA.25051 (C 19/2010) (ex NN 23/2010) koju je Njemačka dodijelila Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (SL L 236, str. 1.).

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 17. srpnja 2013. — Borghezio protiv Parlamenta

(Predmet T-336/13 R)

(„Privremena pravna zaštita — Europski parlament — Akt o isključenju zastupnika iz njegovog kluba zastupnika — Zahtjev za odgodu primjene — Očita nedopuštenost tužbe — Nedopuštenost zahtjeva — Nepostojanje hitnosti”)

(2013/C 260/75)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Mario Borghezio (Torino, Italija) (zastupnik: H. Laquay, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: N. Lorenz, N. Görlitz i M. Windisch, agenti)

Predmet

Zahtjev za odgodu primjene akta Europskog parlamenta, donesenog u obliku izjave njegovog predsjednika na plenarnoj sjednici od 10. lipnja 2013., prema kojoj se od 3. lipnja 2013. zastupnika smatra nezavisnim zastupnikom pa ga se stoga isključuje, počevši od tog datuma, iz kluba zastupnika „Europe Libertés Démocratie”.

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbacuje.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 27. lipnja 2013. — Groupe Léa Nature protiv OHIM-a — Debonaire Trading (SO'BiO étic)

(Predmet T-341/13)

(2013/C 260/76)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Tužba podnesena 28. lipnja 2013. — Out of the blue protiv OHIM-a — Dubois i dr. (FUNNY BANDS)

(Predmet T-344/13)

(2013/C 260/77)

Predmetni postupak pokrenut je prije 1. srpnja 2013., datuma pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji

Tužba podnesena 4. srpnja 2013. — Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks protiv Komisije

(Predmet T-354/13)

(2013/C 260/78)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks e.V. (Berlin, Njemačka) (zastupnici: I. Jung, M. Teworte-Vey, A. Renvert i J. T. Saatkamp, Rechtsanwälte)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku tuženika od 8. travnja 2013. u predmetu Kołocz śląski/Kołacz śląski — Schlesischer Streuselkuchen (Ref. Ares [2013] 619104 — 10. travnja 2013.).

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog tužbi ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: pogrešna pravna osnova

— Tužitelj ističe da je tuženik pogrešno primijenio pravo utemeljivši svoju odluku o zahtjevu tužitelja za poništenje registracije Kołocz śląski/Kołacz śląski kao zaštićene označe zemljopisnog podrijetla na novoj verziji Uredbe (EU) br. 1151/2012⁽¹⁾, važećoj na dan donošenja odluke tuženika, umjesto na staroj Uredbi (EZ) br. 510/2006⁽²⁾, važećoj na dan podnošenja zahtjeva tužitelja. Time je tuženik povrijedio načelo *tempus regit actum*.

— Tužitelj nadalje izlaže da je zahtjev za poništenje registracije dopušten i osnovan prema odredbama Uredbe br. 510/2006. U tom kontekstu pojašnjava, među ostalim, da postoje dva razloga za poništenje (naziv koji je predmet spora generički je naziv u smislu čl. 3. st. 1. Uredbe br. 510/2006; zemljopisno područje Šleske pogrešno je definirano u specifikaciji registracije) u smislu čl. 12. st. 2. Uredbe br. 510/2006 pa bi drugčije tumačenje i primjena ovog propisa povrijedili temeljna prava poduzetnika u pekarskoj djelatnosti u Saveznoj Republici Njemačkoj.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda Uredbe br. 1151/2012

- Tužitelj ističe da bi zahtjev bio dopušten i osnovan čak i kada bi se ocjenjivao na temelju Uredbe br. 1151/2012.

(¹) Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 343, str. 1.).

(²) Uredba Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti označa zemljopisnog podrijetla i označa izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (SL L 93, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 4., str. 184.).

Tužba podnesena 4. srpnja 2013. — easyJet Airline protiv Komisije**(Predmet T-355/13)**

(2013/C 260/79)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: easyJet Airline Co. Ltd (London, Ujedinjeno Kraljevstvo)
(zastupnici: M. J. Werner i R. Marian, *lawyers*)

Tuženik: Europska komisija

Zahtjevi

Tužitelj zahtijeva od Općeg suda da:

- poništi konačnu odluku Komisije C(2013) 2727 od 3. svibnja 2013. u predmetu COMP/39.869 — easyJet protiv Schiphol; i
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, prema kojem je pobijana odluka nevalidna s osnove pogrešne primjene prava (pogrešno tumačenje članka 13. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 (¹)) uz očitu pogrešku u utvrđenju (pogrešan zaključak da nacionalni postupak u Nizozemskoj odgovara postupku pred nacionalnim tijelom nadležnim za tržišno natjecanje).
2. Drugi tužbeni razlog, prema kojem je pobijanom odlukom povrijedeno bitno postupovno pravilo, to jest propušteno je

primjereno obrazložiti odbijanje tužiteljeva zahtjeva. K tome, Komisija nije razmotrila sva činjenična i pravna pitanja na koja je ukazao tužitelj.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL 2003 L 1, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.).

Tužba podnesena 5. srpnja 2013. — European Space Imaging protiv Komisije**(Predmet T-357/13)**

(2013/C 260/80)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: European Space Imaging GmbH (München, Njemačka)
(zastupnik: W. Trautner, Rechtsanwalt)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- [poništi] odluku priopćenu dopisom od 5. lipnja 2013. o poništenju ograničenog postupka;
- [poništi] odluku priopćenu dopisom od 5. lipnja 2013. o ponovnoj dodjeli ugovora provođenjem otvorenog postupka;
- naloži snošenje troškova tuženiku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog osnovanosti tužbe ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda načela proporcionalnosti

Tužitelj ističe da je Komisija poništenjem postupka javne nabave radi pribavljanja podataka iz satelita za daljinska istraživanja i povezanih usluga u svrhu pružanja podrške nadzoru u okviru zajedničke poljoprivredne politike (SL 2012/S 183-299769) povrijedila načelo proporcionalnosti sadržano u čl. 89. st. 1. Finansijske uredbe (¹). U ovom kontekstu on, među ostalim, navodi da je postupanje Komisije suprotno općem načelu prema kojem bi poništenje postupka javne nabave moralno biti posljednje sredstvo (*ultima ratio*). Tužitelj smatra da je Komisija bila dužna pozvati natjecatelje na predaju konkretnih ponuda prije nego što je mogla odlučiti da zaista nije prispjela nijedna ekonomski povoljna ponuda.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela transparentnosti

Tužitelj ističe da je Komisija odbijanjem davanja konkretnih obavijesti o razlozima poništenja postupka javne nabave povrijedila načelo transparentnosti sadržano u čl. 89. st. 1. Financijske uredbe. Tužitelj napose ne može provjeriti postoje li istaknuti razlozi. On nadalje izlaže da je predmetno tržište ponuditelja podataka iz sata-lita za daljinska istraživanja usko specijalizirano, zbog čega je broj mogućih ponuditelja značajno ograničen pa prigovara da Komisija prije svoje odluke o poništenju postupka javne nabave nije dala naslutiti da postoji mogućnost da postupak bude poništen ukoliko ne bude dostignut određeni broj natjecatelja.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ, EURATOM) br. 1605/2002 od 25. lipnja 2002. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica (SL L 248, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 1., svezak 2., str. 145.).

Tužba podnesena 8. srpnja 2013. — VECCO i dr. protiv Komisije

(Predmet T-360/13)

(2013/C 260/81)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) (Memmingen, Njemačka) i 185 drugih (zastupnici: C. Mereu i K. Van Maldegem, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- proglaši tužbu dopuštenom i osnovanom;
- proglaši da je Uredba Komisije (EU) br. 348/2013 od 17. travnja 2013. o izmjeni Priloga XIV. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) (SL 2013 L 108, str. 1.) djelomično nezakonita jer se temelji na očito pogrešnoj procjeni i povređuje članak 58. stavak 2. REACH uredbe, načelo proporcionalnosti i pravo na obranu (uključujući načela dobrog upravljanja i kvalitete znanstvenog mišljenja);
- djelomično poništi Uredbu Komisije (EU) br. 348/2013 u mjeri u kojoj u svojem Prilogu u retku 16., petoj koloni, pod naslovom „Izuzete uporabe (kategorije uporaba)” ne sadrži sljedeće izuzeće: „uporaba kromovog trioksida naminjenjenog proizvodnji u vodenoj otopini, pri tome poštujući vrijednost izloženosti od najviše $5\mu\text{g}/\text{m}^3$ (ili $0,005 \text{ mg}/\text{m}^3$) ili sličan izričaj s namjerom izuzimanja iz područja primjene pobijanog akta „uporabe kromovog trioksida u galvanizaciji,

procesima graviranja, elektropoliranja i drugim procesima i tehnologijama za obradu površine, kao i miješanju” ili izričaja s takvim učinkom;

- naloži tuženiku izmjenu Uredbe Komisije (EU) br. 348/2013 radi provedbe presude Suda; i
- naloži tuženiku snošenje svih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Kao prvi tužbeni razlog navodi se da je Uredba Komisije (EU) br. 348/2013 nezakonita jer se temelji na nekoliko očito pogrešnih procjena i da treba biti poništena u mjeri u kojoj ne sadrži izuzeće od odobrenja u odnosu na uporabu kromovog trioksida u industriji kromiranja.
2. Kao drugi tužbeni razlog navodi se da se Uredba Komisije (EU) br. 348/2013 temelji na procjeni rizika na radnom mjestu zbog uporabe kromovog trioksida pri kromiranju koja je znanstveno i pravno pogrešna (očito pogrešna procjena).
3. Kao treći tužbeni razlog navodi se da Uredba Komisije (EU) br. 348/2013 povređuje članak 58. stavak 2. REACH uredbe i načelo proporcionalnosti.
4. Kao četvrti tužbeni razlog navodi se da tužiteljima nije odobren pristup ključnim dokumentima koji su bili temelj za Uredbu Komisije (EU) br. 348/2013 pa je stoga tuženik povrijedio prava tužiteljā na obranu i načela dobrog upravljanja i kvalitete znanstvenog mišljenja.

Tužba podnesena 9. srpnja 2013. — Menelaus protiv OHIM-a — Garcia Mahiques (VIGOR)

(Predmet T-361/13)

(2013/C 260/82)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelji: Menelaus BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: A. von Mühlendahl i H. Hartwig, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem: V. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Španjolska), F. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Španjolska)

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine odluku drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (OHIM) od 23. travnja 2013. u predmetu R 88/2012-2, u dijelu u kojem je ukinula odluku Odjela za poništaje Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu od 11. studenoga 2011. u predmetu 5061;

- odbije žalbu druge stranke u postupku protiv odluke Odjela za poništaje od 10. studenoga 2011. u predmetu C 5061;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući i troškove nastale tužitelju u postupku pred žalbenim vijećem;
- u slučaju da druga stranka intervenira u ovaj postupak, naložiti Vicenteu Garciji Mathiquesu i Felipeu Garciji Mahiquesu snošenje troškova postupka, uključujući i troškove nastale tužitelju u postupku pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Registrirani žig Zajednice protiv kojeg je podnesen zahtjev za proglašavanje žiga ništavim: verbalni žig VIGOR — registracija žiga Zajednice br. 4 386 371

Nositelj žiga Zajednice: tužitelj

Stranka koja zahtijeva proglašavanje žiga Zajednice ništavim: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Obrazloženje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim: Zahtjev za proglašenje žiga ništavim temelji se na članku 8. stavku 1. točki (b), u vezi s člankom 53. stavkom 1. točkom (a) Uredbe Vijeća br. 207/2009

Odluka Odjela za poništaje: zahtjev za proglašavanjem žiga ništavim je odbačen

Odluka žalbenog vijeća: žalba je djelomično usvojena i pobijana odluka ukinuta u dijelu u kojem je odbačen zahtjev za proglašavanje žiga ništavim u odnosu na određene proizvode iz razreda 21, a u preostalom dijelu žalba je odbijena

Pravni navodi: povreda pravila 22. stavka 4. i pravila 79. do 82. Uredbe Komisije (EZ) br. 2868/95 od 13. prosinca 1995. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice; članka 57. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 u vezi s člankom 15. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009; članka 57. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 u vezi s člankom 15. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 i člankom 75. Uredbe (EZ) br. 207/2009; članka 56. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 41. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 207/2009; i članka 57. stavaka 2. i 3. te članka 76. stavka 2. u vezi s pravilima 40. i 22. Uredbe (EZ) br. 2868/95.

Tužba podnesena 12. srpnja 2013. — Mocek i Wenta protiv OHIM-a — Lacoste (KAJMAN)

(**Predmet T-364/13**)

(2013/C 260/83)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužiteljice: Eugenia Mocek (Chojnice, Poljska) i Jadwiga Wenta (Chojnice, Poljska) (zastupnik: K. Grala, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka postupka pred žalbenim vijećem: Lacoste SA (Pariz, Francuska)

Zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrтog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 10. svibnja 2013. u predmetu R 2466/2010-4 i da registrira žig za sve proizvode za koje je podnesena prijava za registraciju;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka pred Sudom, uključujući i troškove tužiteljica, kao i nužne troškove tužiteljica u postupku pred žalbenim vijećem.

Pravni navodi i glavni argumenti

Podnositelj prijave za registraciju žiga Zajednice: tužiteljice

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig sa zelenom, bijelom i sivom bojom koji sadrži riječ KAJMAN smješteno između pozadine i glave krokodila za proizvode i usluge u razredima 18, 20, 22, 25 i 36 — Prijava za registraciju žiga Zajednice br. 5 686 845

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Žig ili znak naveden u postupku povodom prigovora: figurativni žig Zajednice u crnoj i bijeloj boji koji oblikuje krokodila i verbalni žig CROCODILE za proizvode i usluge u razredima 16, 18, 20, 24, 25 i 36

Odluka odjela za prigovore: prigovor odbijen u cijelosti

Odluka žalbenog vijeća: poništena je pobijana odluka na način da su odbijeni prigovori vezani za određene proizvode u razredima 18 i 25 pa je za ove proizvode odbijena prijava za registraciju žiga Zajednice

Pravni navodi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća br. 207/2009

Tužba podnesena 15. srpnja 2013. — Republika Poljska protiv Europske komisije

(**Predmet T-367/13**)

(2013/C 260/84)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije 2013/214/EU od 2. svibnja 2013. [objavljena pod brojem C[2013] 2436] o isključenju određenih izdataka država članica ostvarenih na teret Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), Odsjeka za jamstva, Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR)⁽¹⁾ iz financiranja za koje se tereti proračun Europske unije i to u dijelu u kojem iz financiranja za koje se tereti proračun Europske unije isključuje izdatke akreditirane agencije za plaćanja koju je na to ovlastila Republika Poljska u visini od 8 292 783,94 eura i 71 610 559,39 eura;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog tužbi ističe tri tužbena razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom prigovara se povredi čl. 7. st. 4. podst. 1. Uredbe (EZ) br. 1258/1999 i čl. 31. st. 1. Uredbe (EZ) br. 1290/2005, jer se smatra da je finansijski ispravak proveden na temelju neispravnog činjeničnog utvrđenja i pogrešnog tumačenja prava, iako su izdaci poljskih tijela nastali u skladu s pravilima Zajednice.

Komisija je provedeni finansijski ispravak obrazložila s pet navodnih manjkavosti prilikom provedbe mjere „Potpora samoopskrboj poljoprivredi“. Prva manjkavost odnosila se na povodu navodnog zahtjeva prema kojem primatelj mora najmanje 50 % sredstava potpore predvidjeti za mjere restrukturiranja. Druga manjkavost bila je neprovodenje unakrsne provjere farmskih životinja u okviru administrativne provjere inicijalnog zahtjeva vezano uz točnost podataka o ekonomskoj veličini pogona (EJV). Kod treće manjkavosti riječ je o povredi navodne potrebe provođenja nadzora na licu mjesta u prvoj godini provođenja programa. Četvrta manjkavost, prema mišljenju Komisije, iskazala se u nedostatku odgovarajućeg odnosa između međuciljeva i potreba pogona. Nasuprot tome, kod pete manjkavosti radilo se o povredi navodne potrebe količinskog utvrđivanja međuciljeva. Tužitelj se protivi tumačenju prava i činjeničnom utvrđenju Komisije u odnosu na sve prethodno navedene navodne manjkavosti.

2. Drugim tužbenim razlogom prigovara se povredi bitnih postupovnih pravila jer je korištena metoda finansijskog ispravka koja je očito u suprotnosti s čl. 7. st. 4. podst. 4. Uredbe (EZ) br. 1258/1999 i čl. 31. st. 2. Uredbe (EZ) br. 1290/2005 te Smjernica br. VI/5330/97.

Tužitelj ističe da je Komisija primijenila metodu ispravljanja koja nije u skladu s pravom Unije i Smjernicama br. VI/5330/97. Nadalje, bilateralni postupak poljskim vlastima

nije omogućio provjeru procjene utvrđenih nesukladnosti jer je Komisija tek nakon zaključenja postupka započela svoju procjenu. Stoga je finansijski ispravak Komisije proveden uz grubu povodu postupka poravnjanja računa.

3. Trećim tužbenim razlogom prigovara se povredi čl. 296. st. 2. UFEU-a jer je pobijana odluka nedovoljno obrazložena.

Tužitelj prigovara Komisiji da poljska tijela prilikom donošenja pobijane odluke nisu bila uključena u postupak odlučivanja jer je Komisija svoje načelne stavove predstavila tek nakon bilateralne konzultacije. Komisija nije navela nikakve dokaze niti je obrazložila činjenična i pravna utvrđenja na kojima je temeljila provedeni finansijski ispravak.

⁽¹⁾ SL L 123 od 4.5.2013., str. 11.

Tužba podnesena 16. srpnja 2013. — Boehringer Ingelheim International protiv OHIM-a — Lehning entreprise (ANGIPAX)

(Predmet T-368/13)

(2013/C 260/85)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Boehringer Ingelheim International GmbH (Ingelheim am Rhein, Njemačka) (zastupnici: V. von Bomhard i D. Slopek, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Lehning entreprise SARL (Sainte Barbe, Francuska)

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine odluku petog žalbenog vijeća OHIM-a od 29. travnja 2013. u predmetu R 571/2012-5, u dijelu u kojem je njome dopuštena registracija žiga ANGIPAX u odnosu na farmaceutske i veterinarske proizvode i pripravke za zdravlje i medicinsku njegu, fungicide; dijetne tvari za medicinske potrebe; dezinfekcijska sredstva; tkanine za zavoje i materijal za previjanje, materijale za plombiranje zuba, proizvode za uništavanje životinjskih štetočina; hranu za dojenčad; i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka ili — u slučaju da druga stranka pred žalbenim vijećem intervenira u postupak na strani tuženika — da troškove postupka zajednički snose tuženik i intervenijent.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig ANGIPAX za proizvode iz razreda 5 — prijava žiga Zajednice br. 8 952 401

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: tužitelj

Navedeni žig ili znak: verbalni žig ANTISTAX — registracija žiga Zajednice br. 2 498 343 za proizvode iz razreda 3, 5, 28 i 30

Odluka Odjela za prigovore: prigovor je odbačen u cijelosti

Odluka žalbenog vijeća: žalba je obijena

Pravni navodi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća br. 207/2009.

Tužba podnesena 18. srpnja 2013. — Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein protiv ESB-a

(Predmet T-376/13)

(2013/C 260/86)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein (Kiel, Njemačka) (zastupnik: O. Hoepner, Rechtsanwalt)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- poništi odluku tuženika od 16. travnja 2013. u verziji Odluke od 22. svibnja 2013. (LS/MD/13/313), ukoliko se ne udovolji zahtjevu za pristup Prilozima A i B „Exchange Agreement dated 15. February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NBCs listed herein“;
- naloži snošenje troškova tuženiku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog osnovanosti tužbe ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: protupravnost osnove za donošenje odluke

Tužitelj prigovara da je ESB svojom Odlukom ESB/2011/6⁽¹⁾ bez odgovarajuće ovlasti materijalnopravno proširio krug razloga za uskratu pristupa navedenih u čl. 4. st. 1. t. (a) Odluke ESB/2004/3⁽²⁾.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda bitnih postupovnih pravila

U okviru ovog tužbenog razloga tužitelj ističe da bi pobijana odluka povrijedila bitna postupovna pravila. U tom smislu izlaže da se zahtjevima koji se odnose na obvezu obrazlaganja iz čl. 296. st. 2. UFEU-a u svezi s čl. 41. st. 2. t. (c) Povelje o temeljnim pravima Europske unije mora pridati velika važnost i da uvodne izjave u pobijanoj odluci ne ispunjavaju uvjete koje je postavio Sud Europske unije.

3. Treći tužbeni razlog: povreda materijalnog prava

Tužitelj ovdje prigovara povredi materijalnog prava jer pobijana odluka zbog nedovoljnog obrazloženja krši pravo tužitelja na pristup dokumentima u skladu s čl. 42. Povelje o temeljnim pravima Europske unije i čl. 15. st. 3. UFEU-a. Nadalje, odbijanje pristupa iskazuje se neproporcionalnim.

⁽¹⁾ 2011/342/EU: Odluka Europske središnje banke od 9. svibnja 2011. o izmjeni Odluke ESB/2004/3 o javnom pristupu dokumentima Europske središnje banke (ESB/2011/6) (SL L 158, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 1., svežak 4., str. 303.).

⁽²⁾ 2004/258/EZ: Odluka Europske središnje banke od 4. ožujka 2004. o javnom pristupu dokumentima Europske središnje banke (ESB/2004/3) (SL L 80, str. 42.).

Tužba podnesena 17. srpnja 2013. — ultra air protiv OHIM-a — Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter)

(Predmet T-377/13)

(2013/C 260/87)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke u postupku

Tužitelj: ultra air GmbH (Hilden, Njemačka) (zastupnik: C. König, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Haan, Njemačka)

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj zahtjeva od Općeg suda da:

- ukine odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 6. svibnja 2013. u predmetu R 1100/2011-4;
- naloži snošenja troškova Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) i Donaldson Filtration Deutschland GmbH-u, ako se uključi u ovaj postupak.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Registrirani žig Zajednice protiv kojeg je podnesen zahtjev za proglašenje žiga ništavim: verbalni žig „ultra.air ultrafilter“ za proizvode i usluge iz razreda 7, 9, 11, 37 i 42 — žig Zajednice br. 7 480 585

Nositelj žiga Zajednice: tužitelj

Stranka koja zahtijeva proglašenje žiga Zajednice ništavim: Donaldson Filtration Deutschland GmbH

Obrazloženje zahtjeva za proglašenje žiga ništavim: apsolutni razlog za ništavost iz članka 52. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009

Odluka Odjela za poništaje: odbijanje zahtjeva za proglašenje žiga ništavim

Odluka žalbenog vijeća: žalba je prihvaćena i žig Zajednice proglašen ništavim

Tužbeni razlozi:

- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009;
 - povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
 - povreda članka 75. druge rečenice Uredbe br. 207/2009;
 - povreda članka 75. prve rečenice Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 23. srpnja 2013. — Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion protiv OHIM-a — Carolus C. (English pink)

(**Predmet T-378/13**)

(2013/C 260/88)

Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski

Stranke

Tužitelji: Apple and Pear Australia Ltd (Victoria, Australija) i Star Fruits Diffusion (Caderousse, Francuska) (zastupnici: T. de Haan i P. Péters, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Carolus C. BVBA (Nieuwerkerken, Belgija)

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- kao glavni zahtjev, preinači odluku četvrтог žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i

dizajni) od 29. svibnja 2013. u predmetu R 1215/2011-4, na način da se žalba tužiteljā pred žalbenim vijećem proglaši osnovanom te, posljedično, da se prihvati prigovor tužiteljā;

- kao podredni zahtjev, ukine u cijelosti odluku četvrтog žalbenog vijeća OHIM-a od 29. ožujka 2013. u predmetu R 1215/2011-4; i
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: Carolus C.

Predmetni žig Zajednice: Verbalni žig „English pink“ za proizvode iz razreda 31 — Prijava za žig Zajednice br. 8 610 768

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku prigovora: Tužitelj

Navedeni žig ili znak: Verbalni žig „PINK LADY“ i figurativni žigovi koji sadrže verbalne elemente „Pink Lady“ za proizvode iz razreda 16, 29, 30, 31 i 32

Odluka odjela za prigovore: Odbijanje prigovora

Odluka žalbenog vijeća: Odbijanje tužbe

Tužbeni razlozi:

- Povreda načela *res iudicata*;
 - Povreda općih načela pravne sigurnosti, dobrog upravljanja i zaštite legitimnih očekivanja;
 - Povreda članka 75. Uredbe br. 207/2009;
 - Povreda članka 76. Uredbe br. 207/2009;
 - Povreda članka 8. stavka 1. točke b) Uredbe br. 207/2009;
 - Povreda članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 22. srpnja 2013. — Innovation First protiv OHIM-a (NANO)

(**Predmet T-379/13**)

(2013/C 260/89)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Innovation First, Inc. (Greenville, Sjedinjene Države) (zastupnik: J. Zecher, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj zahtijeva od Općeg suda da:

- poništi odluku Prvog žalbenog vijeća tuženika od 19. travnja 2013. u predmetu R 1271/2012-1;
- naloži tuženiku da snosi troškove postupka, uključujući troškove žalbenog postupka pred tuženikom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: Verbalni žig „NANO” za proizvode i usluge u razredima 9, 28 i 41 — Prijava žiga Zajednice br. 9 157 421

Odluka ispitivača: Odbačena CTM prijava

Odluka žalbenog vijeća: Odbijena žalba

Tužbeni razlozi: Povreda članaka 75. i 37. stavka 3. Uredbe Vijeća br. 207/2009, Pravila 50. stavka 2. točke (h) Uredbe br. 2868/95 i članaka 76. i 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe Vijeća br. 207/2009.

Tužba podnesena 26. srpnja 2013. — Intermark protiv OHIM-a — Coca-Cola (RIENERGY Cola)

(Predmet T-384/13)

(2013/C 260/90)

Jezik na kojem je podnesena tužba: engleski

Stranke

Tužitelj: Intermark Srl (Stei, Rumunjska) (zastupnik: Á. László, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: The Coca-Cola Company (Atlanta, Sjedinjene Države)

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- potvrdi prijavu registracije žiga Zajednice, izmijeni osporavanu odluku tuženika, naloži odbacivanje prigovora i registraciju tužiteljevog znaka kao žiga u njegovoj cijelosti;
- u slučaju da Sud smatra da neminovno treba provesti dodatnu detaljniju analizu činjenica i dokaza iznijetih u ovom slučaju, tužitelj zahtijeva da Sud poništi osporavanu

odлуku tuženika i da predmet uputi Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu u cilju daljnog ispitivanja i donošenja nove odluke;

- naloži tuženiku snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig „Cola” za proizvode i usluge u razredima 32 i 35 — prijava žiga Zajednice broj 9 507 963

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku prigovora: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Navedeni žig ili znak: registracija žiga Zajednice broj 8 792 475, broj 2 107 118 i broj 8 709 818 za figurativni žig „Coca-Cola” za proizvode i usluge u razredima 30, 32, 33 i 35

Odluka Odjela za prigovore: prigovor je u cijelosti usvojen

Odluka žalbenog vijeća: žalba je odbijena

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća broj 207/2009.

Rješenje Općeg suda od 12. srpnja 2013. — Pannon Hőrőmű protiv Komisije

(Predmet T-352/08) ⁽¹⁾

(2013/C 260/91)

Jezik postupka: mađarski

Predsjednik šestog vijeća naložio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 285, 8.11.2008.

Rješenje Općeg suda od 5. srpnja 2013. — SK Hynix protiv Komisije

(Spojeni predmeti T-148/10 i T-149/10) ⁽¹⁾

(2013/C 260/92)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik drugog vijeća naložio je brisanje spojenih predmeta.

(¹) SL C 148, 5.6.2010.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) omogućuje izravan i besplatan pristup zakonodavstvu Europske unije. Ta stranica omogućuje pregled *Službenog lista Europske unije*, kao i Ugovora, zakonodavstva, sudske prakse i pripremnih akata.

Više obavijesti o Europskoj uniji može se pronaći na stranici: <http://europa.eu>

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR